

"Kaypakkaya'da öğrendik, Soma'nın hesabını soracağız!"

Komünist önder **İbrahim Kaypak-kaya**, ölümsüzlüğünün 41. yılında ülkenin dört bir yanında anıldı.

Kaypakkaya yoldaşın hesabını sormak için yapılacak bir eylemin hazırlığındayken şehit düşen **Armenak Bakır** yoldaş ile yine 18 Ma-

yıs'ta şehit düşen Kürt ulusal müca-
delesinin yiğit evlatları **Haki Karer**
ve **Dörtler**'in de anıldığı eylemlere
Soma katliamının hüznü ve öfkesi
hakimdi. Çünkü bugün Kaypakka-
ya'yı anmak Soma katliamının hesa-
bını sormaktı!

Sayfa 12-13

Haftalık Özgür gelecek Pêşeroja Azad

Sayı: 102 Gerçekler devrimcidir!

22-28 Mayıs 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

YÜZKARALARI!

Özgür Gelecek'ten

Soma'nın dumanı...

Merhaba

13 Mayıs, saat 15.30'u gösterdiğinde keskin bir acı çığlık ve ardından öfkeye boğuldu ülke... Çatırdayan maden duvarının isı, tüm ülkeyi sardı. Kömür dumanına boğulduk, yüzlerce işçi ile birlikte yerin binlerce metre altında nefes alamaz hale geldik.

Ancak sömürü düzeninin arsızları, hırsızları olan patronlar ve devlet; acımızda bile bizi müthiş bir öfkeye sürüklemeyi başaran hamleler yapabildi. Kasımpaşalı kabadayı Başbakan Erdoğan, Soma'da insanlara el kaldıracı, polis saldırdı, gözaltına aldı. Ülkenin dört bir yanında Soma için alanlara çıkanlara TOMA ile saldırdı, yürüyüşler engellendi, yüzlerce kişi gözaltına alındı, darp edildi.

Tüm bunlar olurken henüz Soma'daki katliamın faillerinden tek bir kişi bile gözaltına alınmamıştı. Saldırıların ardından halkın tepkisinin önüne geçmek için günah keçisi ilan edilen birkaç kişi "Soma'nın sorumlusu" gösterildi, tutuklandı.

Bu sayımızda içimizdeki Soma yangınına gazetemize yansıtma çalıştık. Hem Soma'dan hem de protestolardan aktarımlar yaptık. Ancak içimizdeki yangın sönmedi...

Soma'da yüzlerce işçiyi katleden patronlar ve devletin arsız yüzü AKP, gerçekleri gizlemeye ve katliamın üzerini, hala içinde çok sayıda işçi olduğu bilinen madenin girişine beton öreterek örtmeye çalışmaktadır. Ancak başta acıya gömülen Soma halkı olmak üzere hiç kimse bunlara inanmıyor ve sokaklar durulmuyor. Halk, çatırdayan her maden duvarını egemenlerin, bu insanlığın yüzkaralarının başına yıkmak için alanlarda!

Soma için ayağa kalk! Protestolar, eylemler/10-14-15-16

Soma katliamının ardından bölgeye giden muhabirlerimizin aktarımlarından bir ek hazırladık. Ek, gazetenin iç sayfalarında.

Emekçinin Gündemi

Soma ve sendikalar

Sayfa 05

Gündem

Yüzkaraları!

Sayfa 03

Pusulâ

Gezi İsyanı'nın yıldönümünde

Sayfa 11

Soma katliamına ilişkin değerlendirme/yorum yazıları

Yüzkaraları!/03 İş cinayetleri savaşa davettir!/04 Soma katliamının sendikalar üzerindeki yansıması/05

Roboski'den Soma'ya, katliamcılardan hesap sormaya/06 Ölen her madencinin arkasında bir gözü yaşlı kadın vardır!/07

"Amigo, başın büyük belada!"/08 Katliam, aşırı kar hırsının fitratında var/09 Proletarya Partisi'nden Soma katliamı açıklaması/09

Dayanışmaya o kadar çok ihtiyacımız var ki!

Geçtiğimiz Mayıs ayının sonu hepimiz için yeni bir isyanın, yeni bir direnişin başlangıcı oldu. Ve bu öyle bir isyan oldu ki aynı anda Türkiye'nin birçok yerine hızla yayıldı. İsyanın sonucunda ise birçok yerde; Tayyip Erdoğan'ın "**Emri ben verdim**", "**Polisim destan yazdı**" sözlerinin hakkını vermek için gözünü kan bürümüş şekilde polisin saldırması sonucunda birçok kişi gözünü, kulağını kaybetti, cildinde yanıklar oluştu, Ali İsmail sokak ortasında dövülerek öldürüldü, Ethem, Abdocan, Medeni, Mehmet, Ahmet ve Berkin yaşamını yitirdi.

Mersin'de ise 20 Haziran'da Akdeniz Oyunları'nın açılışına katılmak için şehre gelen Erdoğan için ayrı bir destan daha yazmak isteyen polis bunu kısmen de olsa başardı.

Erdoğan'ın Mersin'e geleceği gün protesto etmek için yürüyüş yapmak istenildiğinde polis çok sert bir şekilde saldırmış ve Mehmet İstif'in ağzından boğazının içine kadar çok yakın bir mesafeden biber gazı sıkılmıştı. Mehmet o gün gözaltına alınma çekincesiyle, biraz da önemsemeyerek hastaneye gitmemişti. Zaten herkeste gazın etkisiyle yanmalar var diye düşünerek normal olduğunu düşünmüştü bir taraftan da. Ancak sonraki günler dil kökünde iltihaplanma ve yara oluşmaya başlamıştı. Doktorun yazdığı ilaçları kısa zamanda iyileşmek umuduyla kullanırken ağzındaki yaralar daha fazla büyümeye başlamış ve Mehmet'in yemek yemesine dahi engel olmuştu.

Ağzında ve dilinde kanamalar durdurulamayınca Mehmet hemen ameliyata alındı ve o günden itibaren hastaneye yatış süreci başladı. Bu süreç hem Mehmet hem ailesi için oldukça sancılı geçti. Mehmet, hastaneye yattığı süre zarfında polisler tarafından neredeyse her gün tacize maruz kaldı. Bir de hastanede yatarken eski Güvenlik Şube amiri (17 Aralık operasyonundan sonra yeri değiştirildi ve şimdi çevik kuvvet amiri) Mehmet'e para teklif ederek şikayetçi olmamasını istedi.

Mersin polisi, doktorların biber gazının Mehmet'in kanser olmasında tetikleyici etken olduğunu söylemelerini duymuş olsalar gerek ki burada da Mehmet'i yalnız bırakmadı ve doktorlara "**Kullandığımız biber gazı organik**"

* **Mersin:** Tarsus Yarenlik alanında, Soma ve Mehmet için halk bir araya geldi. Büyük bir katılım ile başlayan yürüyüşte Partizan ve birçok kurumun katılımı ile "**İşçinin katili taşeron devleti**", "**Mehmet İstif ölümsüzdür**" vb. sloganlarla yapılan yürüyüşün ardından basın açıklaması gerçekleştirildi.

* **İstanbul/Altınşehir:** Mehmet İstif için Altınşehir Şahintepe Mahalle-

dedi. Mehmet şikayetçi olarak hukuki süreci başlattı ve kendisinden dilini, konuşma yetisini, zamanını, hayatının 8 ayını çalanlardan hesap soruyordu. Bu 8 aylık süre zarfında Mehmet'e birçok dostu, arkadaşı bizler de dahil olmak üzere yeterince destek olamadık, yalnız bıraktık.

Mehmet'in son günlerinde özellikle gaza maruz kalmasından önce kanser olduğu, tedavi masraflarını ödeyebilmek için aslında yalan söylediği yönlü

si'nde eylem yapıldı. Partizan okurlarının da yer aldığı eylemde "**Mehmet İstif ölümsüzdür**" yazılı pankart açılarak Cumartesi Pazarı sokağında toplandı. Eski İstanbul Caddesi üzerinde yapılan yürüyüşte Gezi şehitlerini sahiplenme çağrısı yapıldı. Mahallede bir süre daha yüründükten sonra tekrar Cumartesi Pazarı sokağına gelindi. Gezi şehitleri şahsında saygı duruşun-

söylentiler/dedikodular en can sıkıcı olan kısmıydı belki de. Mehmet konuşmuyordu bile o dönemde.

Buna rağmen "Biber gazının yasaklanmasını" istemek için yeterli bir sebebimiz yok muydu? Daha önce kanser olan birinin bedeninde nasıl bir tahribat yaratabileceğine dair bir tespit için uzun uzun düşünmeye hiç gerek yok oysa. Ahmet Atakan'ın nasıl öldüğüne dair yapılan tartışmanın bir benzerini yaparak, devlet ağzından konuşmuş olmuyor muyuz?

Sanırım birçoğumuz yeterince zaman kaybetmiş bulunuyoruz. Gezi İsyanı nasıl bizim birbirimize ihtiyacımız olduğunu gösterdiyse, şimdi hiç olmadığı kadar birbirimize destek olmaya ihtiyacımız var. Artık vakit Gezi ruhunun bize öğrettiği en büyük dersi; kardeşlik, yoldaşlık ve dayanışma ruhunu tekrar yaratma vakti, Mehmet'e ve yaşamını yitiren tüm yoldaşlarımıza borcumuzu ödeme, onlara sahip çıkma vakti. Gezi'de en çok kullandığımız slogan "**Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz**"di ya hani. İşte şimdi onun altını doldurma zamanı.

(Mersin'den bir Partizan)

da bulunuldu.

* **İstanbul/Sargazi:** Partizan'ın çağrısı ile Sargazi Vatan İÖÖ önünden "**Gezi şehidi Mehmet İstif ölümsüzdür**" pankartı ile yürüyüş yapıldı. Yürüyüşte sık sık katil devletin Gezi İsyanı sürecinde halka uyguladığı şiddet teşhir edilirken Mehmet ile Gezi'nin bilançosunun 9 olduğu ve şehitlerimizin hesabının sorulacağı söylendi.

Ankara: Ali İsmail Korkmaz'ın davasının 2. duruşması 12 Mayıs günü Kayseri'de görüldü. Dava için birçok şehirden gelenlerin bulunduğu otobüsler Kayseri girişinde çevik kuvvet, akrep ve TOMA'lar eşliğinde tutuldu. Gelenler, kimlik vermedi ve üstünü aramadı. Polis otobüs bagajlarına bakmakla yetindi.

Adliye önünde polisin kurduğu arama noktasına önde yürüyen ve aralarında YDG'lilerin de bulunduğu örgütlü güçlerin öncülük etmesiyle yüklenildi ve nokta kaldırılmak zorunda kaldı. **Yeni Demokrat Gençlik** alanında "**Bu dava senin davan, Ali İsmail için ayağa kalk**" yazılı pankart açtı.

Duruşmada ilk olarak olayı bizzat görmüş olan **Semih Berkay Yapıcı** konuştu. Olay saatlerinde eylemlerin ardından yanındaki arkadaşına evine giderken eşlik ettiğini ve sonra evine gitmek istediğini ancak polis saldırısından dolayı bir türlü bölgeden çıkamadığını ve fırıncılar sokağına sığındığını

Ali'ye atılan son tekme unutulmadı!

söyleyen Yapıcı burada gaz maskeli, coplu ve eli sopalı olan şahıslar tarafından **Doğukan Bilir** ve **Ali İsmail Korkmaz**'ın darp edilmesine tanık olduğunu belirtti.

Yapıcı'nın ifadesinin ardından sanık avukatlarının Yapıcı'nın o gün beraber olduğu arkadaşının soy ismi ve eylemlere katılıp katılmadıkları gibi olayla ilgisiz sorular sorması üzerine ortam gerildi. Ayrıca avukatlar "*polisler ortada dolaştığın halde neden sana müdahale etmedi, yoksa orayı sen mi yönlendiriyordun*" diye sorunca Ali İsmail'in avukatları itiraz ederek "*bu sorunun neden sağ kurtuldun*" anlamına geldiği söyleyerek, "*Asıl bu soruyu sanıklara sormak lazım, neden Yapıcı'yı da öldürmediniz?*" dedi. Bir ara sanıklardan **Şaban Gökpinar** ve sanık avukatlardan biri "*Gezi eylemlerine katılan birisi nasıl tanıklık yapar*" sorusunu dahi sordu. Duruşma salonundaki insanlar ise bu duruma tepki gösterdiler. Anne **Emel Korkmaz** ve ağabey **Gürkan Korkmaz** da Ali İsmail dövülürken polislerden birinin ettiği küfrün ve vahşice dövülmesinin ifade edilmesinin ardından katillere tepki gösterdi.

Yapıcı'nın ardından Ali İsmail Korkmaz'ın yakın arkadaşları konuştu. Olayın olduğu zaman diliminde Ali İsmail

il'i hastaneye hep birlikte götürdüklerini belirten arkadaşları, Ali İsmail'in sivil ve resmi polisler tarafından dövüldüğünü ve nerede dövüldüğünü hatırlamadığını söyleyerek, bilincinin kapalı olduğunu aktardılar. Aynı zamanda olay günü yine öldüresiye dövülen Doğukan Bilir'i dövenlerden **Serkan Kavak**, Bilir'le ilgili davada sanırken Ali İsmail'in davasında tanık olarak dinlendi.

Son tanık olarak Gezi İsyanı sırasında otoparkta öldüresiye dövüldüğü görüntülerle duyulan **Teyfik Caner Ertay** konuştu. Kendisine o gün işkence yapıldığını ve bunu yapanların da yine sanık koltuğunda oturduğunu söyleyen Ertay, polisleri tek tek teşhis etti. Yaşadığı olayın gece çok daha geç bir saatte olduğunu ve Ali İsmail'in yaşadığı olayla kendisinininkinin bilinçli olarak karıştırıldığını ifade eden Ertay, Ali İsmail'in dövüldüğü yere Ali İsmail anısına yapılan yürüyüşe kadar hiç gitmediğini belirtti.

Tanık ifadelerinin ardından Ali İsmail Korkmaz'ın avukatları davayla ilgili görüntü vb. birçok teknik meseleyle ilgili talebin yanında tutuksuz yargılanan sanıkların da var olan somut gerekçeler nedeniyle tutuklanmasını talep ettiler. Ayrıca ağabey Gürkan Korkmaz, sanık avukatlardan birinin kendi-

sinin lise arkadaşı olduğunu, Ali İsmail'in hastane, otopsi ve cenaze sürecinde de yanlarına devamlı geldiğini, ancak o dönem sanık avukatı olmadığını ve bu yolla bilgi-belge toplamış olduğunu söyleyerek sanık avukatlığından alınmasını talep etti. Tutuklu sanıklar ise kendileriyle ilgili söylenenleri kabul etmediklerini belirterek tahliyelerini talep ederken, tutuksuz sanıklar ise beraat istedi.

Mahkeme heyeti teknik konularla ilgili talepleri kabul ederken, tutuklu sanıkların tutukluluklarının ve tutuksuz yargılanan sanıklarının bu hallerinin devamına karar verdi. 3. duruşma, TÜBİTAK'tan gelecek görüntülerin de izleneceği **14 Temmuz**'da olacak.

“Kömür karası geçer,
yüz karası geçmez!”

YÜZKARALARI!

“Bir avuç kömür için bir ömür verenlere”*

13 Mayıs'ta Soma'da, Türkiye işçi sınıfı tarihinin en büyük katliamlarından biri yaşandı. Bu katliam T. Erdoğan'a "nasip oldu"! "Durmak yola devam" sloganlarıyla, "bu işin fitratında var" deyip, göz göre göre, başıra çağıra gelen; taammüden ve tam teşekküllü bir cinayetten bahsediyoruz. Usta sadece hırsızlıkta değil, sadece katillikte değil, seri katillikte de usta olduğunu bir kez daha ispatladı! Ama hem Soma hem de bütün ülke halkını en çok yaralayan, acılarını daha da artıran, bu katillerin yüzüzlükleri, pişkinlikleri ve hoyratlıkları oldu! Başbakan, Soma sokaklarında koruma ordusuyla gezip, "bu operasyonu TC'den başka hiç kimse yapamaz" derken bir gerçeğe parmak basıyordu. Evet, böylesine bir katliamı ancak ve ancak bunlar yapabilir! Üstüne üstlük, katliam sonrasında ancak bunlar halka böyle davranabilirdi! Çünkü bunların "fitrat"larında halka düşmanlık, kin ve öfke var!

Yetkililerin katliama dair yaptığı ilk açıklamada "trafo patlaması nedeniyle çıkan yangın" deniliyordu. Allahahtan yangının "trafoya giren kedi" nedeniyle çıktığını ileriye sürmediler! Oysa işi bilenler, yeraltında bulunan trafoların korunaklı olması ve göçüğe, yangına vb. karşı özel olarak izolasyona tabi tutulması gerektiğini söylüyordu. Yani nereden baksanız tutarsızlık!

Yaşanan katliam, komprador patron ağa devletin işçi sınıfına dayattığı çalışma koşullarını, ülkemizde sömürünün ulaştığı aşamayı ve hakim sınıfların iki yüzlü politikalarını gözler önüne serdi. Örneğin madende 15 yaşında çalıştırılan Kemal Yıldız adlı çocuk işçinin olduğu gerçeğini ne yapacağız? Bu katil sürüsü, çocuk istismarlarına yönelik idam çığlıkları atar, çözüm için cezaları artıracak kanunları çıkarırken, 15 yaşında bir çocuğun emeğini sömürenlere bir şey demeyen, ölüsü üstünde tepinenlere firma sahiplerine tek bir laf etmeyenlere ne diyelim?

Alçaksınız, ikiyüzlüsünüz ve yüzünüz karadır sizin. Ama durun! Bunlardan biri olan Taner Yıldız, araştırmış, baktırmış ama kayıtlarda böyle birini bulamamış. Diğer zati muhterem Faruk Çelik ise, Kemal Yıldız diye birinin varlığını kabul ederek ama yaşının 19 olduğunu, (dolayısıyla ölme rüştünün olduğunu) açıklıyordu. Aynı anda televizyonlar, Yıldız'ın amcasını gösteriyordu. 15 yaşında olduğunu söylüyor ve haber alamadıklarını açıklıyordu. Bu halk düşmanlarına

sormak gerekir; Çocuğa yönelik istismarlara ikiyüzlüce yaklaşık ağır cezalardan bahsedenler; TÜİK'in 2012 Çocuk İşgücü Anketi'ne göre, nüfusun % 20,6'sını oluşturan 6-17 yaş grubundaki 15 milyon 247 bin çocuktan, 893 bininin çalıştığını; ekonomik faaliyette çalışan bu yaş grubundaki çocukların istihdam oranının % 5,9 olarak açıklandığını; diğer bir ifadeyle yaklaşık bir milyon çocuk işçinin sömürüldüğü gerçeğini, T. Erdoğan'ın o veciz sözleriyle "nerenize koyacaksınız"!

Katledilen işçilerin ilk elden sayısının öğrenilememesi, açıklanmamasının nedeni madende çalışan kaçak işçilerin varlığıdır. Ve kabul etmek gerekir ki, katliamda ölen işçi sayısı tam olarak açıklanmayacaktır. Sadece sigortalı çalışanlar, (lamba kartları olanlar) istatistiklerde ölen işçiler olarak tarihe geçecektir. Bizler hiçbir zaman bu katliamda katledilen işçi sayısını tam olarak öğrenemeyeceğiz.

Soma'da yaşanan katliamın temel nedenlerinden birini oluşturan, daha fazla kâr ve sömürü için işçi sınıfına dayatılan taşeron çalışma sistemidir. Ulus, milliyet ve mezhebi ne olursa olsun Türkiye işçi sınıfına dayatılan taşeron çalışma sistemini, patronların ricalarını kırmayarak "torba yasalarla" adım adım yetkinleştirerek hayata geçiren T. Erdoğan ve AKP hükümeti, Soma'daki katliamdan birinci dereceden sorumludur.

T(aşeron) C(umhuriyeti)nden T(rafo) C(umhuriyeti)ne!

Maden sahibinin bir gazeteye verdiği röportajda, çıkarılan kömürün maliyetini 140 dolardan 23,5 dolara düşürebilmesinin başarısını yani kârının sihirli formülünü açıklıyordu. Diğer bir ifadeyle Soma'da yaşanan katliamın nedenlerinden birini açıklıyordu. Biz bunu artı-değer sömürüsü olarak biliyorduk zaten! Ancak bu kadar pervasızlık, bu kadar alçaklık, bu kadar pişkinlik sadece Erdoğan'ın temsil ettiği "yükselen yeni Türkiye'nin" patronlarında olabilir. Bu kâr, bu sömürü, bu rant ancak, gerekli iş güvenliği önlemlerini almamak, kaçak ve sigortasız işçi çalıştırmak, taşerona devretmekle olabilir. TC'nin gerçekte Taşeron Cumhuriyeti haline getirilmesiyle sağlanabilir.

Ama yine de "haklı"yı yememek gerekir. Erdoğan önderliğinde "İslamcı" kadrolar, "inşallah, maşallah" diye diye, en süzme "neo-liberal" politikaları başarıyla hayata geçirdiler ve işi iyiden iyiye pişkinliğe vurdular. Her

yaptıkları alçaklığa, yağmaya, talana ve katliama bir gerekçe buldular. Dün Gezi Parkı vesilesiyle çevrecinin dânikası oldular, seçimlerde yaşanan hırsızlıkları örtmek için trafoya kedi kaçırdılar, şimdi işe işçi katliamına gerekçe olarak trafoyu patlattılar. Bu türden gerekçelerle bu cumhuriyet, T(aşeron) C(umhuriyeti) bile değil olsa olsa T(rafo) C(umhuriyeti) olabilir ancak!

Kemalistlerin "eski" Türkiye-si'nden, "İslamcı"ların "yeni" Türkiye-si'ne geçerken yaşanan ve gerçekte olan işçi sınıfı açısından T(rafo) C(umhuriyeti)ne dönüştüğünü ifade etmek gerekir. Soma Katliamı, bu Cumhuriyetin işçi sınıfına ve halkımıza armağanıdır! TC devletin Kemalisiyle, "İslamcı"sıyla tümünden işçi sınıfına düşman olduğu; işçi sınıfı açısından bir değişiklik olmadığı açığa çıkmaktadır. TC'nin kuruluş yıllarında, 1927 Ağustos ayında, Fransızlara ait Adana-Nusaybin demiryolunda çalışan ve greve giden işçilere kurşun yağdıranlar; yüzüncü yılda 2023 yılını hedeflerken, yüzlerce işçiyi katletmekte beis görmemekte ve üstelik 21. yy'ın (şimdilik) en büyük işçi katliamına sebep olanlar, kendilerini savunmak için 1860'larda (19. yy) yaşanan katliamdan örnek vermek ancak ve ancak "büyük düşünen Türkiye" kadrolarına ait bir ufuk açıklığı olabilir.

Katliamdan sonra yaptığı açıklamada, yüzlerce insanın ölmesini, "bunlar olağan şeylerdir" diye normalleştiren, "literatürde iş kazası diye bir şey var" diyerek katliamdaki payını "literatüre yüklemeye çalışan"(!) ve en nihayetinde acısını yaşayan bir kadına, "gelin benim yanımda yuh çekin" diyerek tehdit eden, bir başkasına yumrukla saldırma alçaklığını yapan faşist Erdoğan ve yine bir gence tekmelerle saldıran insanlık müsveddesi müsteşar yardımcısının; kısacası bunların topunun işçi ve halk düşmanlığı, katillikleri,

hırsızlıkları bir kez daha açığa çıktı. Fitratında halk düşmanlığı olanlar, yüzüzlükleri için madencinin yüzündeki karanın ekmek karası olduğunu bilmezler. Yerin metrelerce altında çalışan işçilerin çalışma koşulları, iş güvenliği değildir onların derdi. Onlar "taş üstüne taş koyanın" yanında olduklarını her fırsatta dillendirirken; itiraz edenlere, bu azgın sömürü, talan ve yağma düzenine karşı gelenlere azgın bir şekilde saldırırlar.

Yine saldıracaklar. Hesap soranlara "ideolojik davranmayın", "acıları kışkırtmayın" diyecekler. "Paralel yapının işi", "darbe tezgahçıları" vb. alçaklıkları yine ve yeniden tedavüle sokulacak. Bunlar biz, bağda, bahçede, tarlada, işyerlerinde ve yeraltında, dizlerimizin üzerinde durduğumuz için böyle rahat konuşuyorlar. Örgütsüz olduğumuz, birlikte hareket etmediğimiz için pişkin davranıyor ve saldırıyorlar.

Unutma, yüzlerce işçi öldürülmüşken, vicdanlarını tatile çıkaran, taammüden işledikleri cinayeti bir katilin soğukkanlılığıyla karşılayıp, üzüntüsünü protestoyla dile getirene atılan yumruk hepimizdir. Bir gence; yaka paça edildikten sonra büyük bir hınçla savrulan tekme bize savrulmuştur. Bunca yaşanandan sonra hiçbir şey yapmamak, örgütlenmeyip sokağa çıkmamak suça ortak olmaktır. Ayağa kalkalım, örgütlenelim, hesap sormak için Gezi'den gelen ortak ruhumuzun gücünü devreye sokalım. Önder yoldaşın katledilmesinin 41. yıldönümünü andığımız bu süreçte; işçi sınıfına, halkımıza dayatılan bu sömürü ve katliam düzenine isyan etmek, hesap sormak için örgütlenelim, sokaklara inelim, barikatları güçlendirelim, dağlara çıkalım!

*(Soma'da katliamın yaşandığı yerde ve Devlet Hastanesi duvarında yazan yazı)

Çanakkale'de Soma eylemleri

Soma'da patlamanın yaşandığı gece biraraya gelen kitle örgütleri, İskele Meydanı'nda 3 günlük nöbet kararı aldı. Aralarında YDG'nin de bulunduğu gençlik örgütleri de **14 Mayıs** günü ders boykotu kararı aldı. 14 Mayıs günü gençlik örgütleri sabah 10.00'da Terzioğlu ve Anafartalar Yerleşkesi'nde **ÇOMÜ Öğrencileri** olarak biraraya geldi ve fakültelerde boykot çağrısı yaptı.

Ardından kitle yürüyüşe geçerek kampüs girişine kadar geldi. Yürüyüş sırasında bir belediye otobüsü aracı öğrencilerin üzerine doğru sürdü. Öğrencilerin tepkisine otobüs şoförü küfürle karşılık verince öğrenciler araca müdahale ederek uzaklaştırdı. Kampüs girişinde öğrenciler ücretsiz ulaşım hakkını kullanmak istedi ve iki otobüs işgali gerçekleştirdi. İki otobüs kontak kapattı. Bunun üzerine öğrenciler Çanakkale-İzmir karayolunu trafiğe kapatarak otobüslerin geçişini engelledi.

Ardından kitle Atatürk Caddesi'ni trafiğe kapatarak İskele Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Bu sırada bölgeye gelen TMSH ve çevik kuvvet kitleye yürüyüş sırasında birçok kez saldırmasına rağmen öğrencilerin kararlı duruşu karşısında acizleşerek kitlenin arkasından yürümek zorunda kaldı. Yürüyüşe devam eden kitle Cuma Pazarı mevkiinde Anafartalar yerleşkesinden yürüyüşe geçen kitleyle çok coşkulu bir buluşma gerçekleştirdi. AKP il binasına gelen kitlenin polise ve AKP'ye karşı öfkesi dikkat çekiciydi. Burada sendikalar bir açıklama yaptı.

15 Mayıs sabah 09.30'da sendikaların öncülüğünde biraraya gelen kitle örgütleri İŞKUR'un önüne kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdi. Burada yapılan açıklamanın ardından kitle İskele Meydanı'na yürümek istedi ama polis caddeyi kapatarak yürüyüşe izin verilmeyeceği konusunda anonslar yapmaya başladı. Bunun üzerine sendikalar yürüyüş yapmayarak toplanma alanına geri döndü. Kitle örgütleri sendikaların bu tavrına tepki göstererek alandan çekildi.

15 Mayıs saat 18.00'de İskele Meydanı'nda biraraya gelen kitle kordon boyu yürüyüş gerçekleştirdi. Öfkeli kitle İskele Meydanı'na dönerken caddeyi trafiğe kapattı. Bunun üzerine polis anons yapmaya başlasa da kitle alkış ve ıslıklarla polise tepki gösterdi. AKP binasının önünde bekleyen kitle açıklama yaparak meydana tekrar döndü ve eylemi sonlandırdı.

(Çanakkale YDG)

İşçi cinayetleri savaşa davettir!

"130 dolara mal edilen kömürü 23,8 dolara mal ettik!"

Soma Holding Başkanı **Alp Gürkan**'ın bu "milli başarısı", "ekonomik katkısı" ne üzerinden yükseliyor? Aslında buna vereceğimiz cevap işçi sınıfına dönük ekonomik ve politik saldırıları ortaya koyuyor. Bu politikalarla, sistemin devamlılığının esas

alındığı ve bu esas üzerinden yükselen sermayenin şişmesinin hedeflendiği bir gerçektir. Öyle ki; ulusal, cinsel ve sınıfsal tüm saldırılar öz itibarı ile bir devlet mantığına sahiptir. Bu anlamda devlet katliamları birbirinden farklı değildir. Roboski eşittir, Soma demektir.

"**Bu işin fitratında var**" denilerek iş cinayetlerini çalışma koşullarının doğal bir sonucu olarak gören ve bunu bu şekilde propaganda eden AKP hükümetinin bu ifadelerini dikkatle incelemek gerekiyor. Zira dini bir yaklaşımla oynanan nabzın topluma ulaştığı ve bir karşılık bulduğu gerçektir. Bu durum özellikle AKP hükümetinin elinde bir propaganda aracına dönüşmüştür. Sorgulamanın ve sormanın bir biçimde yok olduğu bir ortam yaratılarak kabullenme ve dua yoluyla meseleyi havale etme yönlü bu yaklaşım TC tarihinde kutsanmışlığın nasıl organize edildiğini açık biçimde ortaya koymaktadır.

Eşitsizlikleri örtme yönlü ortaya konulan dini motiflerin Soma katliamında ve önceki tüm cinayetlere yaklaşımda kullanılması boşuna değildir ve açık söylemek gerekiyor ki boşa da gitmemektedir. Dilimize ka-

dar yansımış olan kader, kısmet, takdir vb. tüm kavramların arka planında sorgulamama ve çözmeme eğilimi yatmaktadır. Bu kapsam alanından çıkarak frekanslardan uzaklaşmak için her şeyden önce gerçeklere sarılmanın ve propaganda-sını üstlenmenin önemi giderek büyümektedir.

Bir savaşın anatomisi

Fitrat vb. ifadelerle örtülmeye çalışılan iş cinayetleri/katliamları tam anlamıyla bir savaşı ifade etmektedir. 2013 yılı içerisinde 1.017 işçi iş cinayetlerine kurban gitti. Aşırı kâr hırsının çemberinde can veren işçiler üzerinden elde edilen kâr, bugün Türkiye'nin sermaye yatırımının en yoğun olduğu alanlarda kullanılmaktadır. Yani diyebiliriz ki nerede yükselen bir sermaye var ise orada işçilerin kanı var demektir. Örneğin Soma Holding başkanı Alp Gürkan aynı zamanda inşaat yatırımcısıdır. Yer altında katledilen işçiler üzerinden yükselen sermaye Kartal'da yükselen rezidanslarda kendini göstermektedir.

İş sağlığı ve güvenliği hususunda yapılan propagandanın hiçbir anlam ifade etmediği ortadadır. Tartışmasız bir biçimde 300'ü aşan işçinin katledildiği bir yerde asla iş sağlığı ve güvenliğinden bahsedilemez. Gerçekler tam da buradadır ve buradan tartışılmalıdır.

Ama ne var ki Soma ile birlikte paçaları tutuşanlar topu taca atmaya çalışarak iş sağlığı ve güvenliğini tartışmamışlar ve Soma'da yaşananlara değinmeyerek örgütsüz- lük propagandasına devam etmişleridir. 7. Uluslararası İş Sağlığı ve Güvenliği Konferansı'nda konuşan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, iş kazaları ve işçi ölümlerinde Türki-

ye'de olumlu gelişmeler yaşandığını belirtmiş ve işçi sağlığı konusunda hükümetin ve patronların sorumluluğuna değinmeden mücadele eden sendikaların alan yasaçılığı tartışmalarına kilitlendiğini ifade etmişlerdir. Çelik aynı boruyu Soma'da yaşanan katliamda da üfleyerek fitrat tayfasına "ideolojik politik" katkılarda bulunmuştur.

Kan ve sömürü üzerinden kendini üreten bir devlet olarak TC, 2014 yılının ilk dört ayında 396 işçiyi çeşitli iş kollarında katletti. Verilere göre Ocak ayında 87, Şubat ayında 77, Mart ayında 117 ve Nisan ayında 115 işçi yaşamını yitirdi. Soma ile bu katliam katbekat artarak dünya birinciliğini göğüsledi.

İş kollarında ise işçi cinayetleri şu şekilde; inşaat, yol işkolunda 108; tarım, orman işkolunda 56; taşımacılık işkolunda 47; ticaret, büro, eğitim, sinema işkolunda 33; metal işkolunda 28; belediye, genel işler işkolunda 20; savunma, güvenlik işkolunda 15; ağaç, kâğıt işkolunda 13; enerji işkolunda 13; madencilik işkolunda Soma katliamı öncesinde 12; konaklama, eğlence işkolunda 11; petro-kimya, lastik işkolunda 8; gemi, tersane, deniz, liman işkolunda 7; tekstil, deri işkolunda 5; çimento, toprak, cam işkolunda 5; sağlık, sosyal hizmetler işkolunda 5; gıda, şeker işkolunda 4; basın, gazetecilik işkolunda 3 işçi iş cinayetlerine kurban gitmiştir.

Hakim sınıfların işçi sınıfına dayattığı sömürü ve zulüm dolu hayat açık bir savaş ilanidir. Öyle ki bu savaşın ortaya çıkardığı tablo yılda binlerce hayat anlamına geliyor. Soma ile bu savaş daha da boyutlanmış ve ortaya çıkan tablo savaşa davetin açık ilanı olagelmıştır. Bu ilana teşrif makbul olmalıdır. Öfkeyi kuşanarak madencilerin kömür karası yüzlerindeki aydınlığı yaymak kaçınılmaz bir görevdir. Soma'nın görevi mücadelenin kaçınılmazlığıdır.

Nerede yükselen bir sermaye var ise orada işçilerin kanı var demektir.

Örneğin Soma Holding başkanı Alp Gürkan aynı zamanda inşaat yatırımcısıdır. Yer altında katledilen işçiler üzerinden yükselen sermaye Kartal'da yükselen rezidanslarda kendini göstermektedir.

Soma katliamının sendikalar üzerindeki yansıması

Sistemin işçilere yönelik hak gaspları, güvencesiz çalışma koşulları yoğun biçimde devam ederken işçilerin örgütlenmeleri noktasında sendikaların ise süreçteki atıllığı yerini koruyor.

Manisa-Soma'da 13 Mayıs günü Soma Holding'in maden ocağında yaşanan yangında yüzlerce işçi yaşamını yitirdi. Soma'daki işçi katliamı TC'nin kanlı tarihinde ne ilk ne de son örnektir. 1992'de Zonguldak'ta yaşanan ve 263 işçinin hayatını kaybettiği katliam, 2012'de Esenyurt'ta 11 inşaat işçisinin kaldıkları çadırda çıkan yangın sonucu ölmesi, 2009'da konfeksiyon işçisi kadınların ticari aracın servis olarak kullanılması sonucu selde hayatını kaybetmesi ve daha binlerce örnek verilebilirken TC'nin bu katliamlarına yönelik "iş kazası" tanımını koruyor; işçi katliamları yok sayılıyor, inkar ediliyor. Sermayenin kâr hırsının bir sonucu olarak Soma'da, iş güvenliğinin esamesinin okunmaması, taşeronlaşma gibi yabancı olmamızın çalışma koşulları yüzlerce işçinin ölümüne sebeptir. Dolayısıyla; Soma kaza ya da kader değil, katliamdır.

Sistemin işçilere yönelik hak gaspları, güvencesiz çalışma koşulları yoğun biçimde devam ederken işçilerin örgütlenmeleri noktasında sendikaların ise süreçteki atıllığı yerini koruyor.

Gezi İsyanı yıllardır sendikalarda kemikleşmiş pratiksizliği ve sınıfın sürecine dair atıllığı net olarak ortaya koymuştu. İşçileri meydanlara dökmekten kaçınan, sürecin yakıcılığına karşı tepkisiz kalan sendikalar, toplumsal muhalefetin baskısıyla olmuş olacak ki Soma Katliamı'nda bir adım ileri gitme cesaretini elde etmiştir. Konuya ilişkin

açıklamalar yapmış ancak daha güçlü bir çıkış yakalama adına Gezi İsyanı'nda takınılan tavırdan ötesine gidilememiştir. Özellikle İstanbul nezdinde örgütlenen iş bırakma eyleminde "sessiz" bir basın açıklaması örgütlenmesi Soma'ya gönderilecek sesi minimize etmiştir.

Soma katliamında dikkat çeken ve eğreti duran bir açıklama da Türkiye Maden Sendikası Başkanı **Nurettin Çakul**'dan geldi. Çakul'un Soma'ya dair yaptığı açıklamalar dudak uçuklatır türden. Çakul açıklamasında devlete övgüler dizerek fitrat tayfasının terbiye edilmemiş suratlarına eklendi. Aynı şekilde Çalışma Bakanı Faruk Çelik günler sonra Soma'ya teşrif ederek mesnetsiz açıklamalarda bulundu ve bu sürecin sorumlularının sendikalar olduğunu dile getirerek "sendikalar bizimle alan yasakçılığı tartışacağına, iş sağlığı ve güvenliğini tartışsa bu tür kazalar yaşanmaz" diyerek panikle topu taca atmaya çalışmıştır. Kuşkusuz Soma'daki maden işçileri Türk Maden-Sen gibi gerici faşistlerin denetimine girmiş bir sendika bünyesinde çift taraflı sömürülmektedir.

Daha güçlü ve daha öfkeli DİSK, KESK, TTB ve TMMOB'un bir gün iş bırakma, siyah giysilerle protesto gibi eylemler ortaya koyması; Türk-İş'in 1 hafta boyunca yas ilan etmesi ve her gün 3 dakika iş bırakma eylemlerini de bir yere koymak gerekmektedir. Açık biçimde söylemek gerekir; Gezi ruhu sendikaları teğet geçmiştir. Bu

teğetin etkisidir ki bir sarsılma yaşanmış ve açığa çıkan tablo kendini kitlesel bir eyleme göstermiştir. Önemli olan gerçekleşecek

başkaldırıda bir isyanın ruhunun yakalanmasıdır ve bu ruh bu top raklarda dolaşır.

Kuşkusuz Gezi İsyanı işçi sınıfını derinden etkilemiştir. Bunun yansımaları yıl içerisinde gerçekleşen birçok işçi direnişi ile karşımıza çıkıyor. Ancak sendikaların hiçbir şekilde sürece dair yeterli olmayan adımları Soma'nın hesabını sorma iddiasına kesinlikle sahip olamaz.

Yine aynı şekilde Maden-İş'in Ege Bölgesi sorumluluk alanında yaşanan katliama dair yaptığı açıklama da ise "1 haftalık yas tutma"dan ileri gidemiyor. Oysa ki bu tür zamanlarda sendikalara yas tutmak değil isyanda olmak düşer. Ayrıca Soma'daki maden ocağının sendika temsilciliğinin bile işçiler tarafından seçilmemesi ise ayrı bir konu olarak karşımızda duruyor.

Sendikaların bir bütün olarak hareket edememesi, parça parça birçok sendikanın ayrı eylemler ortaya koyması, bir bütün halinde düşünülüğünde sendikaların bu halile işsizliğini ortaya koyarken, işçi sınıfını örgütlenme anlamında sendikaların iddiasızlığı ortaya çıkıyor ve dolayısıyla işçilerin sorunlarıyla ilgilendiğini söylemek zor bir noktada duruyor. Sendikaların herhangi bir örgütlenme yöneliminin olmaması, işçilerin taleplerine ilişkin duyarsızlığı işçi sınıfının sendikalara güvenmemesine de yol açıyor.

Tüm bunların sonucu olarak ise karşımıza örgütsüz bir işçi sınıfı ve dolayısıyla sendikaların güçsüzlüğü çıkıyor. Soma'daki işçi katliamına dair sendikaların eylem kararları bu nedenle işçi sınıfının sürece dair tepkilerini yansıtmamaktadır.

Sendikaların Soma'daki işçi katliamının hesabını tüm fabrikalarda, iş yerlerinde işçi sınıfının örgütleyerek sorması gerekiyor. Şurası kesindir ki işçi sınıfının örgütlenmesi devletin korkulu rüyasıdır. Bu korkulu rüyayı gerçeğe çevirmek, sermayenin kâr hırsına karşı işçi sınıfının örgütlü duruşundan geçmektedir.

Emekçinin Gündemi

Soma ve sendikalar

Soma'da yaşanan katliam üzerinden Maden-İş sendikası başta olmak üzere Türk-İş ve Türk-İş'e bağlı sendikalar hariç neredeyse söz söylemeyen kişi ve kurum kalmadı. Günler boyunca bütün televizyonlarda, gazetelerde madendeki cinayet konuşuldu, yorumlandı, acılı ailelerin acısı istismar edilircesine haberler yapıldı. Bugüne kadar her hak alma mücadelesine gözlerini kapayan, yalan haber yapan sermayenin kalemşörleri bile bu kadar katliam karşısında olabilecek toplumsal hareketliliğin ivmesinin düşmesi ve yeni bir hareketin gelişmemesi için yaşanan cinayet diyebiliyor. Bu cinayetlerin nedeninin de özelleştirme ve taşeronlaşmadan kaynaklandığını, bunların artık sermaye için dahi tehlikeli noktalar içerdiğini dile getirmek zorunda kalıyorlar.

Ancak işçilerin demokratik kurumları olan sendikalarda ses yok. Konuşan kimi sendikacılar ise yüzlerce işçinin ölmesine neden olan patronları kurtarmak için ya da üzmemek için ellerinden geleni yapmaktalar. Örneğin Maden-İş sendikası başkanı ve yöneticileri kendilerine yöneltilen her soruyu büyük bir gayretle geçiştirdi. Devletin açıklamalarına göre 301 işçinin ölümü karşısında en ufak bir tepki dahi taşımayan Maden-İş sendikası ve Türk-İş yöneticileri vurdumduymaz tutumlarını bu süre zarfında da sürdürdüler. Gerekçeleri de "bu süreçte konuşmamak lazım" oldu. Çünkü neymiş "yastalarmış", üstelik "Ankara, İzmir, İstanbul gibi yerlerde bu durumu fırsat bilip ortalığı karıştıranlar olabilir." Oysa bugün Soma'da ortaya çıkan sendikal hareketin bildiğimiz krizidir.

Bu kriz Soma'da kendisini, işçilerin tüm taleplerini yok sayan, işyeri temsilcileri başta olmak üzere tüm seçimlerde patronlar vasıtası ve emriyle çalışan, sözleşmelerde işçilerin talepleri yerine patronların çıkarlarını esas alan anlayışın 301 işçinin ölümü ile göstermiştir. Bu nedenle Soma'da ve madenlerde işçilerin ölümünün nedenlerinde önemli payın sendikalarında olduğu gerçeği üzerinden atlanılmamalıdır. Bu gerçeğe bugün hesaplaşılmalıdır.

Sendikal mücadelenin, sermaye ve sendikal bürokrasi arasında sıkışması nedeniyle işçi sınıfı her geçen gün daha fazla hak kaybı yaşamaktadır. Bugün Soma'da 300'ün üzerinde işçinin kaybedilmesindeki pay, başka alanlarda ve genel olarak bugün işçi sınıfı açısından düşük ücret, güvencesiz çalışma, işten atma ve esnek çalışmada somutlanan anlayış sahiplerindedir.

Soma'da ise işçiler sendikal bürokrasiye "yeter artık" diye haykırmaktalar. Ancak sorunu çözmede yaşadıkları çaresizlik önemli bir yerde durmaktadır. Sendikal bürokrasi ihanetinin üzerine gidilmeli, teşhir edilmelidir. Çelişkilerin yaşandığı yerler, sınıfın bilinç sığramasının da hızla yaşandığı süreçlerdir. Bu nedenle bu süreçler doğru önderlik edildiğinde önemli sonuçlara yol açabilir. Soma katliamında Türk-İş'in ortaya koyduğu, istemeden örgütlemek zorunda kaldığı eylem takvimi, sendikal hareketin, işçi sınıfı mücadelesindeki ihanetinin ve işbirliğinin son fotoğrafıdır.

“Toprağa basamıyorum, kimbilir altında kim var?”

İstanbul: 477. buluşması Cumartesi Anneleri 20 yıl önce gözaltına alınarak kaybedilen **Halil** ve **Kasım Aksoy**'un akıbetini sordu. Cumartesi Anneleri Soma'da yaşanan katliamın hesabının verilmesi ve suçluların yargılanmasını

istedi. Eylemde ilk olarak Kasım Aksoy'un kızı **Gülbahar Aksoy**, “*Babamın kaybedildiği yaşayım ve onu aramaktan vazgeçmeyeceğim. Soma'da yaşananlar da devletin bir başka kaybetme yöntemidir. Kayıp yakını olarak ben bu*

topraklara basarken zorlanıyorum, altında kim bilir kimlerin yakınları yatıyor diye düşünüyorum” dedi. Aksoy'un torunları ona yazdıkları mektubu ve şiiri okudular.

1995 yılından bu yana **17- 31 Mayıs** tarihleri arasında “Kayıplar Haftası” ola-

rak ilan eden İHD, kayıplar hafta boyunca yaptığı eylem ve etkinliklerle gözaltında kaybedilenlerin hesabını sormaya devam ediyor. Bu hafta yapılan açıklamada taleplerini yineleyen Cumartesi Anneleri yapacakları etkinlikleri açıkladı.

Çemişgezek İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne saldırı

H. Merkezi: Elimize e-mail yoluyla ulaşan TKP/ML TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı imzalı açıklamaya göre TİKKO gerillaları 14 Mart tarihinde Dersim-Çemişgezek İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne roketatarlı saldırı düzenlenmiştir. 14 Mart günü saat 19.30'da yapılan eylemler ilgili açıklamada “*Gerilla güçlerimiz tarafından düzenlenen bu saldırı, Gezi ile başlayan isyan sırasında başından vurularak hastaneye kaldırılan ve dokuz ay boyunca yoğun bakımda kaldıktan sonra 11 Mart tarihinde ölümsüzleşen Berkin Elvan'ın katledilmesi-ne misilleme olarak gerçekleştirilmiştir*” deniliyor.

Açıklama şöyle devam ediyor: “Daha önce de halk ayaklanmasının devamı olan süreçte Ahmet Atakan'ın katledilmesine misilleme olarak 23 Ekim 2013 tarihinde Çemişgezek İlçe Kaymakamlığı gerillalarımız tarafından bombalanmıştır. Koşullardan kaynaklı haberini ulaştıramadığımız bu eylem de son eylemimizle birlikte Gezi İsyanı şehitlerinin anısına atfedilmiştir. Her iki eylemde de gerilla güçlerimiz her hangi bir kayıp vermeden geri çekilmiştir.

Eylemler sonrası, paniğe kapılarak Çemişgezek İlçe Merkezinde denetimlerini arttıran düşman, ilçe merkezinde arama ve kontrollerini sıklaştırarak halk üzerinde psikolojik baskı yaratmaya çalışmıştır. 31 Mayıs 2013 tarihinde başlayan isyan, bir kez daha göstermiştir ki halkımız, mevcut düzenin sınırlarını kabul etmemektedir. Her ne sebeple sokağa çıkarsa çıksın kitleler özgürlük istemekte ve demokrasi mücadelesine katılmaktadır. Faşist TC devleti, bu özgürlük ve demokrasi mücadelesine kendi dilinden cevap vermekte, katletmekte, tutuklamakta, işkence ve zulümlerine her geçen gün yenilerini eklemektedir.

Halkımızın baş aktörü olduğu bu mücadelede bizler de Halk Ordusu olmanın misyonu gereği halkımıza yapılan her türlü saldırının karşısında durarak bu saldırılara cevap verme yükümlülüğüyle hareket etmekteyiz. Çabamız, bundan sonraki süreçte çok daha güçlü ve hesap sorucu bir şekilde bu görevimizi yerine getirmek olacaktır.”

Açıklama “Gezi şehitleri ölümsüzdür” sloganı ile son buluyor.

Roboski'den Soma'ya, katliamcılardan hesap sormaya!

Devletin ve patronların kar hirsının kurbanı bu sefer, Soma maden işçileri oldu. 13 Mayıs günü madende çıkan yangın sonucu resmi açıklamalara göre 301 işçi hayatını kaybetti.

Hükümetten ve Soma patronları tarafından madende kaç kişi olduğuna, kaç madencinin yaşamını yitirdiğine ya da yangının sebebine dair günlerce net bir açıklama yapılmazken insan hayatını değersizleştiren, katliamı normalleştiren açıklamalar yapıldı. Başbakan R. T. Erdoğan'ın katliama ilişkin yaptığı “*Maden kazası madencinin kaderidir, ölmek bu mesleğin kaderinde var*” açıklaması hükümetin, bu katliamı nasıl açıkladığının göstergesidir. Zira madende yaşamını yitirenlerden birinin 15 yaşında bir çocuk işçi olmasının ortaya çıkmasıyla birlikte yükselen tepkiye karşı yapılan açıklamalar da manidardır. Biz bu yaklaşımı, Reyhanlı'dan tanıyoruz, Roboski'de gördük. 34 insanın katledildiği Roboski'de, devletin özür dilemek şöyle dursun, katledilenlerin Kürt ve kaçakçı olmasını katliamı haklılaştıran bir etken olarak lanse ettiğini unutmadık.

Biliyoruz ki; yaşanan bu felaketin sebebi kader ile açıklanamaz. Taşeronlaşmanın artması, güvencesiz çalışma koşulları ile sayısız iş “kaza”sı ve birçok işçinin ölmesinin önü açılıyor. İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi raporlarına göre 2012 yılında en az 878, 2013 yılında ise en az 1235 işçi yaşamını yitirmesine ve 2014 Nisan ayında 115, bu yılın ilk dört ayında ise en az 396 işçinin yaşamını yitirdiği devletin verdiği resmi rakamlardır. Fakat asıl bilançonun verilen bu resmi rakamlardan daha fazla olduğu aşikardır.

Soma katliamı ile yüzlerce madencinin yaşamını yitirmesinin esas sebebi de kader değil, çalışma koşullarının güvencesiz olması, taşeronlaşmanın artmasıdır. İşletme sahibi Alp Gürkan'ın, yaşam odalarının olmadığına, olsaydı birçok işçinin kurtulacağına dair itiraflarına şahit olduk. Yine yaralı olarak kurtulan işçilerinin anlatımı ile, sağlık koşullarının çok yetersiz olduğu, çoğu işçinin gaz maskesinin dahi olmadığı, olanların yetersiz olduğu, yangından korunmak için giysilerinin dahi olmadığını biliyoruz. Şartlar böyleyken Soma A.Ş'nin denetim sonucu resmi kayıtlarda 1. Sınıf işyeri ilan edilmesi de oldukça düşündürücüdür.

Bu katliamın ardından devletten ve Soma patronlarından beklenen eksikleri tespit ederek tamamlanması, hayatını yitiren işçilerin ailelerinin mağduriyetini maddi, manevi gidermeye yönelik adım atılması gibi yaklaşım iken, Başbakanlık Müşaviri Yusuf Yerkeş'in bir maden işçisi yakınına tekmelemesi, Başbakan'ın bir vatan- daşa yumruk atması gibi görüntülerle karşılaşyoruz. Her yerdeki fotoğraf çok benzer; Katliamın öfkesiyle, dayanışma ruhuyla sokağa çıkan insanlara biber gazı, tazyikli su, plastik mermi ile karşılık verildiği, gözaltına alındığı, darp edildiği kareler.

Bu katliama karşı Amed, Batman başta olmak üzere Türkiye Kürdistanı'nın birçok yerinde de halk sokağa çıkarak öfkesini haykırmıştır. Roboski aileler Soma ile dayanışmaya vurgu yapan basın açıklaması, emekçiler Soma için iş bırakma eylemi yapmış, halk sokaklara çıkarak katliamcılardan hesap soracağını

haykırarak, polisle çatışmıştır.

Şimdiye kadar değişmeyen ve halen devam eden devlet taktiği, şovenizm gibi çeşitli ayrıştırıcı zehirler ile halk arasında mesafe, tepki

oluşturmak, kendisine yönelik güçlü bir mücadele hattının örülmesini engel-

lemektir. Zira bu yüzdendir ki, en korktuğu olgulardan birisi halkın mesafeyi azaltarak, ortak ruhu büyüterek ezeli politikasının boşa çıkarılmasıdır.

Hürriyet gazetesi yazarlarından Yılmaz Özdil, Soma'da katledilen işçiler için “*O işçilere bu kaza normaldir, hatta müstehaktır*” şeklinde Halk TV'de konuşmuştur. Aynı kişi, Roboski'de katledilen sivilleri de “katıra” benzetmişti. Sınırları zorlayan, insan hayatını (özellikle söz konusu, işçi, yoksul ya da Kürt olunca) tamamen değersizleştiren bu yaklaşım, devletin algısı ile tamamen aynıdır. Öyle ki bakanlar, 600 küsur işçinin katili Alp Gürkan'ı yargılayacağı yere onunla basın açıklaması yapıyorlar ve ödül mahiyetinde Alp Gürkan madeni işletmeye devam edecekleri açıklamasını yapıyor.

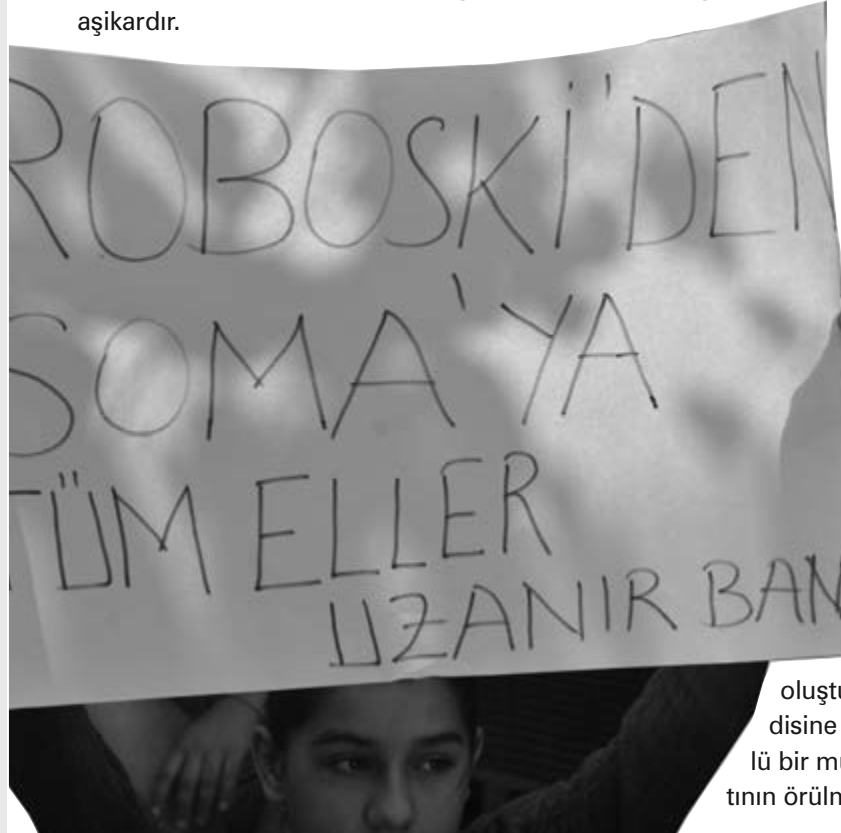
Bu da aslında bildiğimiz bir gerçeği; onlar için tek önemli olan şeyin kâr payları olduğu, insan hayatının, işçinin, Kürdün, yoksulun yaşam hakkına dahi saygı duymadıklarını tekrar gözümüze sokuyor. Diğer yandan ise değersiz gördükleri bu yaşamların, mücadele saflarında birleşmelerinin kendilerine yönelik oluşturduğu tehdidin büyüklüğünün farkında olarak, bunun korkusunu, tedirginliğini yaşıyorlar.

Şerzan'ı 4. yılında unutmadık!

* Muğla'da 11 Mayıs 2010 tarihinde polis **Gültekin Şahin** tarafından öldürülen Kürt öğrenci **Şerzan Kurt**'un, ölüm yıldönümü anması 10 Mayıs günü kitlesel bir katılımla gerçekleştirildi. Aralarında YDG'lilerin de bulunduğu devrimci, yurtsever öğrenciler, **Şerzan Kurt Özgür Gençlik Derneği**'nde toplanarak Şerzan Kurt'un vurulduğu yere yürüyüş gerçekleştirildi. Buraya karanfil bırakılıp, saygı duruşunda bulunuldu. Sivil faşistlerin saldırıları engellendi.

* Anma etkinliği, 11 Mayıs gecesi 00.30'da dernekte Şerzan'ı anlatan sinevizyon gösterimi ile devam etti. Şerzan'ın vurulduğu yere meşaleli ve sessiz bir yürüyüş gerçekleştirildi. Şerzan'ın vurulduğu yere karanfiller bırakılıp mum yakıldı, saygı duruşu ve açıklama yapıldı.

* 12 Mayıs günü de Sıtkı Koçman Üniversitesi'nde İBF önünde toplanan kitle içerisinde Şerzan'ın arkadaşı olan temsili bir grup Şerzan'ın sınıfında oturduğu sıraya karanfil bıraktı. Ardından üniversite içerisindeki Özgürlük Meydanı'na sloganlarla yürüyüş gerçekleştirildi. (**Muğla YDG**)

Saada'nın "gerçekleşen ölü hayali..."

H. Merkezi: Ne vicdanları vardır ne gözleri... Ne duyguları vardır ne elleri... Var olan gözleri ve elleri ise insanlığı katletmeye uğraşır. Bahsini ettiğimiz; faşist TC devletinin tüm kurumları ile kendisidir. Daha Soma'da madencilerin kanı kurumamışken, üzerlerine duvar örerek, madeni mezar edenler; 18 Mayıs gecesi de Şirnex'in Cizre ilçesinde sınırdan geçmek isteyen Rojavalı **Saada Dar-**

wich'i göz göre göre katlettiler.

Saada, henüz 28 yaşındaydı. Türkiye'ye geçen eşinin yanına gidebilmek için 2 çocuğu ve babasıyla birlikte çete saldırılarından kurtulma umuduyla kendini sınırın diğer tarafına atmaya çalışıyordu. Sınırda 100 metre kala Uğurköy Karakolu'na bağlı askerler tarafından fark edilince askerlere el sallayıp, bağırarak Türkiye tarafına geçmek istediklerini söylediler.

Ama kâr etmedi. Çünkü gözleri yoktu o an. Sadece elleri tetiğe baskarken çalışan bir TC askeri vardı karşısında. Saada, 2 çocuğunun gözü önünde karnından vurularak katledildi. Kurşun yağmuruna rağmen, babası Medhat, onu sürükleye sınırdan geçirdi. Çünkü biliyordu vicdanları yoktu onların. Saada, ölü de olsa artık sınırını geçmişti! Geride gözü yaşlı 2 çocuk ve bir baba bıraksa da!

Ölen her madencinin arkasında bir gözü yaşlı kadın vardır!

En sevdiğin, ömrünü paylaştığın kişiyle, her gün vedalaşmak nasıl da yorucu bir yaşamdır. Bütün gün, neyle uğraşsan uğraş, ister gül, istersen çocuklarınla kavga et; aklının bir köşesinde vardiyanın sonunu düşünürken kendini yakalamak ne de yıpratıcıdır. Ve sevdiğini kaybetmek, çocuklarının babasız kalacağını kurmak-kurgulamak öyle gerçekçidir ki sadece bunun ne zaman olacağını bilmemek...

Belki madenciler, hep kızları olsun isterler... Belki kızları olursa bir gün bir madenin bilmem kaç bin metre derinliğinde evlatlarının acısını yaşamamak için erkek çocuk istemezler. Oysa madencinin kızı, çoğunlukla yine bir madenci ile evlenip bu kaderi sürdürmek ve geleceğin yeni işçilerini büyütüp sermayenin eline vermekle görevlidir. Çünkü örneğin **Soma**'da yaşamını kazanmak için yapılacak işler çok azdır. Çocuklar ya okuyacaktır ne yapıp edip ya da kaderine razı olup madene sürülecektir, asgari bir yaşam kurmak için.

600 madencinin yaşamını yetirdiği söyleniyor Soma'daki katliamda. Bu, en az 600 gözü yaşlı kadın demek... Daha sevdiğini toprağa yeni ekmişken, hemen yaşamlarını nasıl kuracaklarını, çocuklara nasıl bakacaklarını düşünmeye başlamak zorundadırlar onlar. 15 bin madencinin yaşadığı Soma'da en az 15 bin bu büyük acılara aday kadın vardır... **Anneler, eşler, kız evlatlar...**

Genç bir kadın madene gömdüğü eşi için: "*Hadi ben daha iki yıldır onun yaşamındaydım, ya annesi, bu kadın ne yapacak evlat acısıyla*" diyerek kendi acısını gömüp başkasına bakmaya çalışmaktadır. Bir başka kadının doğumuna daha 3 ay vardır. Babasız bir çocuk dünyaya getirecek olmanın korkularını kaygılarına karıştır eşini kaybetmiş olmanın ağırlığı...

Evden ayrılırken sınırsız olan bedenlerin dondurulduğu soğuk hava deposunun önünde bekleyen kadının gözleri uzaklara dalar ama beyni hemen ilerideki depodadır. Kim bilir ne soğuktur orası şimdi... Sevdiğinin cansız bedeni orada mıdır? Yoksa hala umut var mı? Madenin o insanı ve hatta dünyaları yutacakmış gibi duran deliğinden çıkabilecek midir iki ayağının üzerinde?

Onlar maden cinayetlerinin görünmeyen acılı yüzleridir. İlk günler gazetecilerin, televizyoncuların ilgi odağıdır... Medya, her şeyi olduğu gibi o kadınları da maymuna çevirip, ekranlara taşımaya can atarlar. Acılı bir söz olsun da yeter onlara. Sonra evlerine dönecek, işlerine-güçlerine dalacak, eh artık popüler de olmadığı için kısa sürece o kadınları unutacaklardır nasıl olsa...

Hepimiz öyle yapacağız. Kaç gün, kaç hafta düşüneceğiz? Ama onlar yıllarca çocuklarını büyütme çalışırken, yalnız başına hayata karşı direnirken hiç unutamayacaklar yaşadıklarını.

Yıllarca onları düşünelim, yanlarında olalım elbette gerçekçi bir istek değil. Ülkenin her bir yerinde ayrı bir acı hikayesi, arkada kalan kadınların gözyaşları var. Mesele, bir daha bunların yaşanmaması için yapılacaklarda. Unutulmalı, unutulmaması gereken de sorulacak hesap olmalı.

Kader...

Başbakanın ve bilcümle avanesinin en çok kullandığı ve halk nezdinde de ciddi oranda tutturduğu **kader, mukadderat** en çok da kadınlar üzerinde etkili. Eşlerinin, evlatlarının, kardeşlerinin, amca-davılarının bu şekilde

bir katliamda yitip gitmesine öfke olmaz mı? Elbette herkes öfkeli... Söylenen yalanlara, katliamın göz göre göre gelişine, sonrasında onca acı içindeyken yöneticilerin gelip yine onları tekmeleyip tokatlamasına, bağırıp azarlamasına... Ama diğer yandan böyle bir acıya katlanmak için tek sığınabilecekleri yer olan **kader kuyusuna** inmekten başka çare de görmüyorlar.

Bu kaderin niye hep fakiri bulduğunu, niye hep bize o acı yüzünü gösterdiğini, Allahın neden hep fakiri daha da fakirlikle, ölümlerle sınadığını, zenginlerin neden sınanmaya ihtiyacı olmadığını bir anlık da olsa düşünüp isyan edilir edilmesine de, sonra yaşanan acıyı kaderle harmanlayıp dualarla bezeyip bastırmaktan başka da bir yol görünmez/gösterilmez.

Öylesine yoksullukla eğitilmiş, çaresizlikle büyütülmüşlerdir ki, örneğin kendilerine soru soran **Esra Erol'a** "*Biz çocuklarımızın madene inmesini istemiyoruz, okumalarını istiyoruz. Ama sizin kadar akıllı değil bizim çocuklar*" diyebiliyor. Karşısında Prada marka çantayla, onların bir aylık maaşlarıyla alabilinecek güneş gözlükleriyle bu insanın karşısında nasıl ezilmektedirler ki, kendi çocuklarından daha akıllı görmektedirler. Tıpkı, kendini devletin sedyesinden daha değerli gören madenci gibi. Kandırmayalım kendimizi, bunlar ne mütevellilik, ne Türk halkının yüce duygularıdır. Bunlar basbayağı da yoksulluk ve sefaletle eğitilmiş bir toplumun değersizleştirilmiş bireylerinin ruh halidir. Devletin sedyesi bile senden daha değerli, Esra Erol gibi bir tip bile senin çocuklarından akıllıdır(!)

Kadınlar diyorduk aslında. Evet madencilerin dünyasında, kamu kesimi dışında kadın çalışan bulunmadığı (varsa da parmakla sayılacak kadardır) için erkek dünyası olarak tasvir edilir. Ancak madencilik de bir kadın yüzü vardır. Ve bu yüzler en çok da, o her gün helalleşilen madenci kocalar eve dönemediğinde gözyaşlarıyla ıslanmış olarak ortaya çıkarlar. Madencilik kadının yüzü, evde her gün kocanın eve dönmesi için edilen dualarda yaşar. Zordur kısacası... Sabır ister, güç ister madenciyle evlenmek, bir hayat kurmak... **(Bir YDK'lı)**

100. Yıl'da kadınlar tacize karşı yürüdü

Ankara: 100. Yıl Mahallesi'nde son dönemde gelişen birçok taciz olayının duyulmasının ardından mahallede yaşayan çoğu genç kadın olmak üzere kadınlar, tacize karşı bir gece yürüyüşü düzenledi. 12 Mayıs akşamı saat 22.00'de Migros önünde başlayan eylemde "**Geceler de bizim, sokaklar da**" pankartı arkasında yürüyen kadınlar, mahallenin büyük bir kısmını sloganlar eşliğinde dolaftı. "**Ar değiliz, zar değiliz, erkeğin namusu hiç değiliz**", "Dövmeyeceksin, sövmeyeceksin, gökyüzünün yarısını silemeyeceksin", "**Kanın yalan, devlet yalan, kadınlar isyanda, isyana devam**" sloganları atan kadınlar tacize karşı ses çıkardı.

Apartmanlardan oldukça büyük destek gelen eylemde kadınlar ışık kapatıp açarak balkonlardan alkışlayarak yer yer de sokağa yürüyüşe katılarak tacize karşı tepkilerini gösterdiler. Eylemde "**Özgürlük var sokakta, susma susma, ocağı kapat, ütüyü de çek, kadınlar isyanda**" sloganı atan kadınlar, pencerelerden bakan kadınları bu şekilde eyleme çağırıldı.

Yürüyüş boyunca kadınların arkasından gelen sivil polisler kadınlar tepki gösterdi. Ajitasyon çeken bir kadın "*Bu slogan arkamızdan gelen sivil polisler gelsin*" diyerek "**Gelsin baba, gelsin koca gelsin devlet, gelsin cop! İnadına isyan, özgürlük**" sloganı attı. Daha sonra aralarında **Yeni Demokrat Kadınlar**'ın da bulunduğu bir grup kadının sivil polisleri kovması kitlede coşku yarattı. Eylemde Gezi'nin sembolü haline gelen havai fişekler de kullanıldı.

“Amigo, başın büyük belada!”

“İşçilerin ölmemesi için sendikalar işçilerden almış oldukları aidatın ne kadarını iş sağlığı güvenliği için harcamışlar? Çıkıp bunun hesabını versinler. Sendikacılık demek yalnız Taksim demek değil. Sendikacılık demek emekçilerin sorunlarına ‘nasıl çözüm buluruz’ diye kafa yormaktır.”

Bu tespitler “tahmin edileceği gibi” AKP hükümetinin Çalışma Bakanı **Faruk Çelik**’in 1 Mayıs 2014 sonrası Taksim 1 Mayıs Meydanı için tercihte bulunan sendikalara saldırırken sarf ettiği sözler. AKP’nin artık bilinen yönetim tarzının özeti bu sözler. Muhalif sözler sarf etmek, her durumda “mağdur” olmak, sürekli “darbelere” maruz kalmak, herkese akıl verip görevlerini tanımlamak, her şeyin “en ilerisini” gerçekleştirmek vs şeklinde bunları sıralayıp uzatabiliriz. Bir özelliği daha var.

Devrimcilikse onu yapmak, Kürtlükse en Kürt olmak, Alevilikse “dört dörtlük” Alevi, çevrecilikse onun “danskasını” olmak, demokrasiye “Avrupa’nın bile özendiği” demokrasiye sahip olmak, verilecek bir hak varsa “talimat” vermek, mehdilikse-halifelikse onu yapmak yani ez cümle hangi kimlik, hangi sınıf, hangi hak, hangi ihtiyaç varsa onun hepsinin temsilcisi olmak: Yeter!

12 yıl boyunca maya tutmuş bu yaklaşım, Gezi İsyanı ile birlikte bozulmaya, çürümeye ve artık zamanını doldurmaya başladı. Şimdi bu yönetim biçimi, sürekli geniş kitlelerin öfkelerini, kızgınlığını, kinini ve mücadeleye azmini besliyor. Hem de artık her durumda bu gerçekleşiyor. 13 Mayıs’ta Soma’da, Soma Holding’e ait bir maden ocağında yaşanan katliam, kitlelerin kızgınlığına, öfkesine, kinine ve mücadeleye azmini yeni bir halka daha ekledi. Ülke tari-

hinin bu en büyük iş cinayetinde tam anlamıyla bir işçi kıyımı yaşandı. Maden ocağında 787 kişinin olduğu resmi kaynaklarca ifade edildi. Ancak bu sayının kaçak işçilerle birlikte çok daha fazla olduğu tahmin ediliyor. Devletin ilk günden itibaren yaşanan kıyımın boyutunu gizlemeye yönelik çabası sistemli bir hal aldı. Ölü sayısının resmi kaynaklarca 301 olarak açıklandığı netleşmiş durumda. Bu sayı herkesin emin olduğu ama teknik olarak net rakamın “tespit edilemediği” bir gerçek olarak tarihteki yerini alacak.

Literatürdeki katiller!

“Gündem belirleme” ustası Tayyip Erdoğan, acısına gömülmüş, büyük kıyımın şoku içindeki Soma’yı ve Türkiye halkını matemden öfkeli ruh haline bir anda taşımayı başardı. Soma’ya bir koruma ordusuyla gelen başbakan konuşana kadar matem havası bozulmamıştı. Artık yönetim kabiliyetini tümüyle kaybetmiş, psikolojisi altüst olmuş ve kuşkusuz büyük bir gelecek korkusu içindeki bu şahsiyet tam da “fıtratına” uygun şu açıklamayı yaptı: “Arkadaşlar yani biz bir defa bu tür ocaklarda, kömür ocaklarında bu olanları, lütfen buralarda bu olaylar hiç olmaz diye yorumlamayalım. Bunlar olağan şeylerdir. Literatürde iş kazası denilen bir olay vardır. Bunun yapısında fıtratında bunlar var. Hiç kaza olmayacak diye bir şey yok.” Bu Soma’da anında reaksiyona dönüştü. Yapılan protestolara karşı Tayyip Erdoğan’ın tepkisi yanındaki koruma ordusunun eşliğinde bir genci tokatlamak oldu. Tayyip’in “ölüm takdiri ilahi” kabilindeki açıklamaları yaparken kendi güvenliği için hiçbir fedakârlıktan kaçınmadığını da not etmek gerekir. Bu “iş kazası literatürü” sadece işçiler,

“Gündem belirleme” ustası Tayyip Erdoğan, acısına gömülmüş, büyük kıyımın şoku içindeki Soma’yı ve Türkiye halkını matemden öfkeli ruh haline bir anda taşımayı başardı. Soma’ya bir koruma ordusuyla gelen başbakan konuşana kadar matem havası bozulmamıştı.

emekçiler ve tüm ezilen toplumsal kesimler için geçerli bunlara göre.

Tayyip başının büyük bir belada olduğunu biliyordu, bu bela ise sürekli büyüyor, gelişiyor. Artık paçasını halkın öfkesinden kurtaramayacağını daha fazla anlamaya başladı. Bu durumu kavradıkça hırçınlaşıyor, paçasını kurtarmaya çalıştıkça daha fazla hata yapıyor. Parçası olduğu siyasal krizin pençesinde bunu sürekli büyütüyor.

Soma ile başı daha fazla belaya giren Tayyip’in medyası da hızla devreye girdi. İlk iki gün “Soma Holding” koruyan tutum bu gelişmelerden hemen sonra okları Tayyip’ten uzaklaştırmak için hedefe konmaya başlandı. Tayyip’in “sağduyulu tavır için teşekkür ettiği” (olaya büyük ilgi göstererek gerçekleri gizlediği için) tüm medya birden cesaretle “patron nerede?” demeye başladı.

Katlederken dalga geçmeyi ihmal etmediler!

Yaşanan bu felaket, aşağılama ve hakaretin yanında süreci yönetmede dalga geçmeye vardı. Başbakan “kaza”yı işin fıtratında doğasında diye meşrulaştırıp patronlara “kaldığınız yerden ve bildiğiniz yoldan devam edin” mesajı verirken, başbakanın birkaç saat sonra ilk defa kameraların karşısına geçen Faruk Çelik meslek hastalıklarını sıfırlamanın ve iş kazalarının da yüzde 98’ini önlemenin mümkün olduğunu söyledi. Bu tekzip olmasının yanında aynı zamanda bir suç itirafıdır.

Halkla dalga geçme bununla sınırlı kalmadı elbette. Erdoğan kazayı meşrulaştırırken “sıkı bir hazırlıkla” 18-19. yüzyılda ve 20. yüzyılda Hindistan’da yaşanan büyük kazaları sıralamaktan kendini alamadı. Oysa Soma katliamı, Tayyip’in dünyada yaşanan büyük kazalar listesine ve tarihlerine bakacak olsak bile 21. yy’ın en büyük işçi cinayeti durumundadır. AKP her kulvarda birincilik peşindedir. 21. yüzyılda ilk madalyalarını bu büyük işçi kıyımı ile almayı başarmıştır.

Abdullah Gül de düşük profilli de olsa bu koroda yerini almıştır. Soma ziyaretinde “Şüphesiz ki maden ve yer altında çalışmak, yer altında alinteri olarak çalışmak, rızık kazanmak için çalışmak, kazançların belki de en kutsaldır” sözleriyle maksimum 1600 TL alarak sefalet koşullarında yaşamayı kutsallaştırmıştır. İmanı, kutsalı ve dini para olan bu arsız ve azgın faşistlerin

yaptığı bu kutsallık tanımının halkla, madencilerle dalga geçmekten başka bir karşılığı yoktur.

Uluslararası her sözleşmeye evet! Ama “bazıları” hariç!

Türk devletinin işçinin, emekçinin ve tüm ezilenlerin baskı, sömürü ve zulüm altında kalması üzerine kendini en faşist biçimde organize ettiği tarihsel bir olgudur. Temel güvenlik politikası, kurtarma üzerine değil yok etme üzerine inşa edilmiştir. Doğal afetlerde ve iş “kaza”larında bu çürümüş yüzü daha berrak açığa çıkıyor.

Her türlü uluslararası emperyalist anlaşma ve sözleşmeye imza atmak için kuyrukta bekleyen devletin, söz konusu işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin lehine olabilecek sözleşmeler olduğunda ise bundan özenle imtina ettiğini biliyoruz. Uluslararası Çalışma Örgütü’nün (ILO) 176 numaralı “Madenlerde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesi”nin 19 yıldır imzalanmaması bu olay özgülünde çarpıcı bir örnektir. Tüm dünyada maden kazalarında istikrarlı ve kararlı bir düşme eğilimi varken Türkiye’de tersine kararlı bir yükselme vardır. Bu büyük facia gündemdeyken rutin olan ve bir işçinin ölümüyle sonuçlanan Zonguldak’ta bir göçük haberi daha ajanslara düştü. Hemen ardından Konuya’da bir madende göçük...Türk hakim sınıflarının bu faşist devleti için işçilerin canı sadece bir ayrıntıdır.

Kârlılık oranı, kendi sefahat ve saltanatları ise her şeydir. İş güvenliği için fazladan harcanacak her kuruş onlar için zayıflık ifadesidir. Güç ve kudretlerinin kaynağı emekçilerin canı, kanı ve emeğinin gasp edilmesinden, bunun en ilkel biçimlerde yaşama geçmesinden gelmektedir.

“Teftiş neticesi mevzuata aykırı bir durumun olmadığı görülüyor. O zaman ister istemez şu soru aklımıza geliyor: O zaman kaza neden oldu? Yasa var mı, var. Denetim var mı, var.” Bu soru Faruk Çelik tarafından sorulup cevapsız bırakılmıştır. Cevabı biz verelim çünkü sizin yasalarınız, mevzuatınız, bürokrasiniz, siyasetiniz, denetim anlayışınız işçiye ve onun güvenliğine göre değil patronun güvenliğine, kârlılık oranının artmasına, onun haklarının korunmasına uygun düzenlenmiş ve uygulanmaktadır. Sizin güvenlik anlayışınız işçilerin hak arayışında tepesine inen cop, sıkılan gaz, üzerine sürülen TOMA, atılan yumruk, sıkılan kurşundur.

Saibaba'ya özgürlük!

Londra: 9 Mayıs günü Hindistan'da, Maharashtra sivil polisi tarafından Delhi Üniversitesi Daulat Ram Kolejinden evine dönerken kaçırılan, Devrimci Demokrat Cephe Eş Sekreteri **Dr. GN Saibaba** için İngiltere'nin başkenti Londra'da **Politik Tutsakların Özgür-**

lülüğü için Uluslararası Kampanya-Londra tarafından bir protesto eylemi yapıldı. Politik tutsaklar üzerindeki baskılara karşı pankartın taşındığı eylemde ayrıca üzerinde Dr. Saibaba'nın resimlerinin olduğu dövizler de açıldı.

Açıklamada, "*Dr. Saibaba çok uzun yıllardır insan hakları aktivistidir*" denilerek "*Saibaba'nın derhal ve koşulsuz*

olarak serbest bırakılması" istendi.

"*Bizler, Hindistan'daki bütün politik tutsakların koşulsuz derhal serbest bırakılması mücadelesini açıkça destekliyoruz, faşist devletin ülkenin tamamını ezilenlere, ulusal ve dinsel azınlıklara tam bir cezaevine dönüştürmesini kınıyoruz*" denilen açıklamanın ardından bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

Soma'daki maden işçisi katliamı, yurtdışında da kınandı

ALMANYA

* **Mannheim:** Demokratik Güç Birliği tarafından bir eylem gerçekleştirildi. Şehrin merkezinde göçmenlerin yoğun olduğu Marktplatz alanında bir miting ile katliam protesto edildi.

Eylemde ATİF'in de içinde yer aldığı, Güç Birliği bileşenlerinin yanı sıra çeşitli Alman parti ve kurumları da yer aldı. Eylemde söz alan **Die Linke**, **Die Grünen**, **MLPD** ve **DGB Jugend** (Alman Sendika Gençliği) Erdoğan hükümetinin halka vahşice saldırmasını kınadı.

Eylemde Türkiyeli diğer kurumlarla beraber ATİF ve Partizan da birer açıklama yaptı. Partizan adına yapılan açıklamada katliamların hesabının mutlaka sorulacağı ifade edildi.

* **Duisburg:** Demokratik kitle örgütleri, acil eylem çağrısı yaparak şehrin en işlek caddesinde bir araya geldi. Yüzlerce göçmen emekçi katliamı kınadı. Ardından Almanca yapılan konuşmada Soma'da yaşananlara değinildi ve bunun bir kaza olmadığı vurgulandı. Eylemde, madende akrabaları göçük altında kalan ve onlardan haber alamayanlar da vardı. Yürüyüşe **Partizan**, **ATİF**, **YDG'nin** de aralarında bulunduğu çok sayıda kurum katıldı.

* **Hamburg:** ATİF'in de bileşeni olduğu **Hamburg Demokratik Güç Birliği** Altona'da bir miting düzenledi. Mitinge **DİDF** ve **Halk Cephesi** destek verdi. Yapılan konuşmada, yaşananın bir kaza değil katliam olduğu, bu katliamdan birinci derecede AKP hükümetinin sorumlu olduğu belirtildi. Mitingde ATİK adına da bir konuşma yapıldı.

* **Nürnberg:** Demokratik Güç Birliği'nin çağrısı ile Lorenz Kilisesi önünde yapılan mitinge yaklaşık 300 kişi katıldı. Saygı duruşu ve sonrasında Türkçe ve Almanca açıklamalar yapıldı, faşist AKP hükümetinin politikaları kınandı. Alman ilerici parti ve örgütlerinin ve sendika temsilcilerinin de katıldığı mitingde **ATİF** ve **Partizan** da yer aldı.

İNGİLTERE/Londra

* İki ayrı bölgede eylemler yapıldı. **Wood Green Kütüphanesi** ve **Trafalgar Square'de** yapılan eylemlerde "**Soma'da işçi katliamı! Yüzlerce işçi diri diri mezara gömüldü!**" denilerek işçi katliamı **Demokratik Güç Birliği Platformu** tarafından protesto edildi. Çevrede bulunanlar tarafından ilgiyle karşılanan gösteride katılımcılar arasında bulunan **Brezilya Cepraspo**, **İngiltere Metal-İş Sendikası** ve de-

mokratik kitle dernekleri temsilcileri kısa konuşmalar yaptılar.

* İkinci eylem de Londra'nın merkezi meydanı Trafalgar Meydanı'nda yapıldı. **Demokratik Güç Birliği Platformu** tarafından çağrısı yapılan ve İngilizce-Türkçe pankart ve dövizlerin açıldığı eylemde katliamı anlatan yüzlerce bildiri dağıtıldı. Alanda temsili olarak madenci ölümleri canlandırıldı. **Partizan** da "**Soma'da işçi katliamı! Yüzlerce işçi diri diri mezara gömüldü!**" vb. yazılı pankartlarla alanda yerini aldı.

FRANSA

* **Paris:** İçerisinde ATİK'in de yer aldığı Paris Demokratik Kitle Örgütleri Platformu tarafından örgütlenen etkinlik Saint Denis bölgesinde yer alan kemerin önünde bir mitingle başladı. Eylem, Soma'da iş cinayetine kurban giden işçiler için saygı duruşuyla başladı. Yapılan açıklamadan sonra ortak hazırlanan basın metni Türkçe ve Fransızca okundu. Okunan basın metninde kapitalizmin kâr hırsının bu tür cinayetlerin asıl sebebi olduğu belirtildi. Miting ve yürüyüş boyunca Türkçe ve Fransızca sloganlar sıkça atıldı. Eylem araştırmacı-yazar **Temel Demirel** de katılarak bir konuşma yaptı.

* **Strazburg:** Soma katliamı için aynı gün içerisinde iki eylem gerçekleştirildi. İlk Strazburg Üniversitesi'ndeki Türkiyeli öğrencilerin gerçekleştirdiği eylemdi. Üniversite kampüsünde yer alan Agora binasının önünde toplanan yaklaşık 50 öğrenci, Türkçe ve Fransızca "**Katil devlet hesap verecek**", "**Soma işçileri yalnız değildir**", "**Roboski'den Reyhanlı'ya, Gezi'den Soma'ya katil aynı!**" gibi birçok sloganın yazdığı dövizler taşıyan öğrenciler aynı zamanda katliamdan fotoğraflar da taşıdı.

Diğer eylem ise akşam saatlerinde gerçekleştirildi. **ATİK**, **AKM**, **MKM** ve

DİDF'in örgütlediği eylem Kleber Meydanı'nda başladı. Kitlesel bir şekilde gerçekleştirilen eylem saygı duruşuyla başladı. Ardından kurumların ortak hazırladığı bildiri Türkçe ve Fransızca olarak okundu. Çeşitli konuşmaların ardından sessiz tiyatro gösterimi sunuldu.

İSVİÇRE

İsviçre'nin birçok yerinde de protesto vardı. İsviçre Demokratik Güç Birliği'nin çağrısı üzerine göçmen emekçiler, 15 Mayıs günü Zürih, Basel, Bern ve Lozan kentlerinde katliamı kınayan eylemler gerçekleştirdi.

* **Zürih:** İçinde İTİF'in de yer aldığı **İsviçre Demokratik Güç Birliği** ve **Halk Cephesi**'nin ortak düzenlediği eyleme **Partizan** da destek verdi. Eylem Rathaus önünde başladı. Yapılan saygı duruşunun ardından Kanton Zürih'in sendika çatı örgütü **GBKZ** (Gewerkschaftsbund Kanton Zürich)'in Başkanı **Markus Bischof** bir konuşma yaptı. Eylem "**Hunderte von Minenarbeiter in Soma Wurden vom Türkischen Staat Ermordet**" pankartının arkasın-

Nürnberg havaalanında Blockupy eylemi

Nürnberg: 15 Mayıs günü Blockupy Hareketi'nin Nürnberg ayağında planlanan eylem haftası kapsamında Nürnberg havaalanında bir eylem gerçekleşti. Avrupa ülkelerinin mültecileri, geldikleri ülkelere geri gönderme politikasını eleştirmek için havaalanında düzenlenen eylem tiyatral bir gösteri ile başladı.

da kurumların hazırladıkları dövizler ve flamalarla Zürih TC Konsoloslugu önüne kadar yürüyüşle devam etti. Konsolosluk önüne ölen işçileri temsilen mumlar yakılıp, sembolik olarak kömür bırakıldı.

* **Basel:** Basel Demokratik Güçbirliği'nin organize ettiği eylem, Claraplatz'da, saygı duruşuyla başladı. Platform adına Türkçe ve Almanca açıklamalar yapıldı. Mitingde Basel kanton milletvekili **Sibel Arslan** bir konuşma yaparak katliamı lanetledi. Temsili tabutlar ve bir arkadaşımızın giydiği maden işçisi kıyafeti ilgi çekti.

YUNANİSTAN/Atina

"**Türkiye ve Kürdistanlı Politik Mülteciler Forumu**"nun çağrısı ile 15 Mayıs günü Soma'ya sessiz kalmamak için bir eylem gerçekleştirildi. Propilia'da toplanan yaklaşık 200 kişilik kitle, Sintagma Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Forum bileşenlerinin yanı sıra Gefira, Antarsiya ve Alfa-Kappa'nın pankartları ile katıldığı yürüyüş öncesinde toplanma alanında yaşanan katliamı anlatan konuşmalarla yürüyüşe katılım çağrısı yapıldı.

Buradan Türk Elçiliği'ne yürümek isteyen kitlenin önü polis tarafından kesildi. Polis barikatının önünde Yunanca ve Türkçe yapılan konuşmalar ile katliamın sorumlusunun Türk devleti olduğu katliamın

hesabının sorulacağı belirtildi. Açıklamanın ardından Proletarya Partisi'nin kardeş partisi YKP/ML'nin Yunanistan genelinde katliamı protesto etmek için hazırlayıp dağıttığı bildiri eylem alanında da dağıtıldı.

Geri gönderilmelerin yasaklandığı ülkelerde yasakların canlandırıldığı eylemde, havaalanında bu ülkelere yolculuk yapanlara bedava kartlar dağıtıldı. Geri gönderilmelerin durdurulmasının talep edildiği eylemde, insanlar illegal değil, herkesin Avrupa topraklarında kalma hakkının olması gerektiği, slogan ve dövizlerle vurgulandı.

Gezi İsyanı'nın yıldönümünde Kaypakkaya güzergahından isyana bakmak -1-

Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yılında "Nerede bir direniş ve mücadele varsa, orada yaşıyor ve savaşıyor Kaypakkaya" dedik. Bu şiar yüzlerce şehit yoldaşımızı mücadelemizde yaşatma kararlılığının çok ötesinde anlamlar taşımaktadır. Bu ifadenin Kaypakkaya için kullanıldığında anlamının derinleşmesinin nedeni kısacık ömrüne sığdırdığı teorisi ve pratiğidir. Kaypakkaya; Mustafa Suphilerden sonraki 50 yıllık reformizm ve revizyonizmden ve 1968 hareketliliğinin kendiliğinden kopuşta, ezilen halkımız ve Kürt ulusu açısından Türkiye topraklarında zamanını aşan belirlemelerde bulunmuştur. Kaypakkaya, MLM'yi ülke topraklarında özgülleştiren olarak sisteme ve devlete karşı olan her direniş ve mücadeleyi sahiplenmiş, kendisini hiç tartışmasız bir şekilde dönemin tarihsel ilerlemeci anlayışından kopararak mücadeleye ezilenler cephesinden bakmıştır. İşte İbrahim'in yazılardaki bu öz, onu katledilişinin 41. yılında da her direniş ve mücadelede yaşatmamızın sırrını vermektedir.

1968'li yıllardaki kendiliğinden hareketler ile Gezi İsyanı ve sonrasını karşılaştıran farklı çalışmalar oldu. Gerçekten de yakından bakıldığında hareketlerin kendiliğindenliğin ötesinde ayağa kalkan kitlenin muhtevası, beslendiği kaynakların da benzeştiği görülmektedir. 1968 eyemlerinde öğrenci gençlik büyük oranda öne çıkmıştır. Hareketlerin ideolojik-hegemonyası Kemalistlerin elindedir. Bu hareketlilikten farklı devrimci yapılar ortaya çıkmıştır. Fakat 68 eylemliliklerinin muhtevasından ideolojik-politik-örgütsel olarak tamamen kopan tek bir kişi olmuştur: Kaypakkaya! Kaypakkaya bu kopuşu 1972'de kurduğu TKP/ML ile taçlandırmıştır.

Kaypakkaya'nın kopuşunu doğru anlamak

2013 Gezi İsyanı da kendiliğinden bir harekettir. "Orta ve küçük burjuvazinin öfke patlamasının start verdiği" (Taksim Meydan Okuması, Umut Yayımcılık, s. 6) bu süreç boyunca yoğunluğu ve etkisi değişse de "esas olarak CHP ve türdesi oluşumların" (age) hakimiyetinin olduğu, "şeriat geliyor" heyulası karşısında "laik" eksende kendini tanımlayanların ana gövdeyi ve başı oluşturduğu bir isyan olmuştur. Gezi isyanı modernistler kadar çeşitli renk ve tonlarda ama özellikle Kemalizm'le göbük bağı kesemeyen "sol"cuların, ulusalcıların, çok etkili olmasa da hakim İslam paradigmasına aykırı olan "Müslüman gençliğin" ve devrimcilerin yer aldığı bir ayaklanma olmuştur. Bu kesimler süreç boyunca ödenecek bedel hesabına hiç girişmeden devletin kolluk güçleri karşısında yan yana çatışmışlar, İstanbul'un göbeğinde hükümetin kendini en güçlü saydığı, zamanda iktidarsız bir dönem yaşatmışlardır. Bu kadar farklı ideolojik-politik çevreyi bir araya getiren "insan hak ve özgürlüklere", "kent hakkı", "yaşam tarzına dokunma" vb. ifadelerde somutlaşan, güçlü bir liberalizmden başka bir şey değildir.

Bu hareketlerde en belirgin farklılık "öncü" gücün müdahale edebilme yete-

neği ile ortaya çıkar. Gezi isyanında öncülük iddiasının taşıyan devrimci güçlerin bu yetenekten çok uzak olduğu, o süreçteki pratiklerinin ötesinde halen yapılmaya devam eden değerlendirmelerde de görülmektedir. İşte tam da bu yeteksizliği yeteneğe çevirmek için Kaypakkaya'nın tahlillerindeki esaslara ve yönetime dair bir kez daha dönmemiz gerekmektedir.

Kaypakkaya TC'nin kurulduğu ilk andan itibaren egemenlerin iki kampa ayrıldığını belirtir ve bu kampları şöyle açıklar: "*Bir yanda, emperyalizmle işbirliğine girişen ve bu işbirliğini gittikçe artıran yeni Türk burjuvazisi, eski komprador büyük burjuvazinin bir kısmı, ağaların ve büyük toprak sahiplerinin bir kısmı, memurların ve aydınların en üst ve imtiyazlı tabakaları. Öte yanda, henüz tamamen tasfiye edilemeyen komprador burjuvazinin diğer bir kısmı, ağaların ve büyük toprak sahiplerinin başka bir kısmı, feodalizmin ve Sultanlığın ideolojik dayanakları olan din adamları, eski ulema sınıfı artıkları.*" (Bütün Eserleri, Umut Yayımcılık, s. 353)

Mustafa Kemal ve CHP'nin önderliğinde temsiliyetini bulan 1. Kamp TC'nin kuruluşundan günümüze kadar "modernleşme", "muasır medeniyetler seviyesine gelme", "gericilikle mücadele", "laik bir toplum" hedeflerini, "geleneksel" bir toplum yapısı özelliği gösteren Türkiye halkına faşizan yol ve yöntemlerle dayatmıştır. Sarık ve fesin yasaklanmasının ardından şapka takmayanların idam edilmesi, başörtüsünün yasaklanması, sakal bırakanların devlet dairelerine alınmaması gibi halkımızı inançları açısından çok önemli olan sembol ve ritüellerin zulüm ve baskıyla yasaklanmasının baş aktörü CHP olmuştur. Bütün bu yasaklamalara, baskı ve zulme "gericiliğe karşı mücadele verildiği" iddiasıyla Mustafa Suphi sonrası TKP de ya ses çıkarmamış ya da "çağdaş" Kemalistlere destek çıkmıştır. Bu nedenle halkımızın gözünde sol, TC'nin kuruluşundan itibaren kendi değerlerine yabancı ve iddialarına çok aykırı bir şekilde ezen sınıflarla bütünlük bir tablo çizmiştir. 1. Kamp olarak isimlendirilen ve esasta CHP'de somutlaşan "modernleşme"cilere karşı olanlar kendilerini sonrasında DP geleneğinde (2. Kamp) ifade etmeye başlamışlardır. CHP iktidarının kendisi de "Doğulu" olmasına rağmen aslında kendisine ve halka batılı gözüyle, oryantalist tarzda, küçümseyici ve lanetlenen varlıklarını yaklaşması, yoğun bir ekonomik sömür ile de beslenince halkımızın % 80'lere varan oranında tepkisen neden olmuştur. Ancak orta sınıfların bir kısmı CHP'nin peşinden giderek "modernleşmeyi" hedef olarak önlerine koymuşlardır.

AKP, her fırsatta DP'nin devamacısı olduğunu söylemektedir. Yani halkımızın CHP'nin faşizan yöntemler dayattığı modernleşme, projesine karşı kendine yakın bulunduğu, ideolojik hegemonyasına girdiği 2. Kamp şu an da AKP'de temsili bulmaktadır. Kürtleri "ilkel" ve "uygarlaştırılması" gereken olarak gören Kemalistlerin CHP eliyle güçlendirdikleri Türk şovenizminin etkisiyle Kürt toprak ağala-

rı, şeyhleri de 2. Kampa yakınlık duymuşlardır. Nitekim Kaypakkaya da bunu çok net ifadelendirmiştir. "*Mesela, Doğu Anadolu'daki Kürt toprak ağaları ve aşiret reislerinin yeri, genellikle ikinci kamptır. Daha sonraları bunlar DP'yi ve AP'yi destekleyecek, CHP karşısında yer alacaklardır.*" (age, s. 353)

Kitleler özellikle yaşam tarzları, inançları açısından kendilerine yakın buldukları kliğe destek vermişlerdir. Ekonomik olarak her iki kliğin sömürsüne maruz kalan kitleler "kendiliğinden ideolojilerini" kapsayan ve destekleyen siyasi oluşumlara yönelmişlerdir. Bu kitleler açısından en doğal hareket tarzıdır. Doğal olmayan kendini "sol" olarak ifadelendirenlerin bu kliğlerden biriyle ideolojik yakınlık kurmasıdır. Tarihsel ilerlemecilik paradigmasının hakim olduğu Türkiye "sol"unun önemli bir kesimi "kapitalist olmayan yoldan" CHP'nin burjuva demokratik devrimini gerçekleştirdiğine inanmıştır. Bu kesimler M. Suphilerden sonra Kaypakkaya'nın tezlerini ortaya koyuşuna kadar (Hikmet Kıvılcımlı'nın Vatan Partisi deneyimi haricinde) kesintisiz bir şekilde CHP ile ilişkilendirilmiş, destek vermiş ve etkileri günümüze kadar sürecek bir ölçüde ideolojik hegemonyası altında kalmıştır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi halkımızın "sol"a, devrimci hareketlere uzak kalmasının tek nedeni devletin anti-komünist propagandası ya da İslamiyet inancı dolayısıyla komünizme yabancı olması değil, "sol"un kendisini ezen, yaşam tarzını zorla değiştirmeye çalışan, küçümseyen ve bunlarla birlikte yoğun bir sömürüye maruz bırakan CHP ile olan ideolojik-politik ilişkisini kesememesidir.

Bu belirlemeleri temel alarak baktığımızda kentli orta sınıfların ana gövdesini ve başını oluşturduğu Gezi İsyanı 1. Kampın ideolojik-politik hegemonyasındadır. İşte bu nedenle isyanın haklılığından, meşruluğundan bağımsız 90 yıldır kendilerini 2. Kampın ideolojisiyle tanımlayan halk kitleleri isyana yanaşmamıştır, destek vermemiştir ama sessizlikle karşılamıştır. Burada tekrar Kaypakkaya'nın Türkiye halkının sosyolojik-politik yapısını derinlemesine kavradığını ortaya koyan çözümlere bakalım: "*Yığınların mücadelesini, gerici kliklerin bazen birini, bazen diğerini iktidara getiren bir kaldıraç olmaksızın kurtaracak olan, bu mücadeleyi muzaffer bir halk devrimine dönüştürecek olan, kitlelerin şiddetle gerek duyduğu komünist bir önderliktir.*" (age, s. 376)

Bu şu demektir: ister "modernleşme" paradigmasını çeşitli nedenlerle benimseyen halk kitleleri olsun, isterse Sünni Müslümanlar olarak kendilerini DP ve devamacısı partilerde ifade edenler olsun halkımızın egemen sınıflarca bir kaldıraç olarak kullanılmasına ancak ve ancak komünist bir önderlik engel olabilir. Bu nasıl olacak? Elbette ki "modernleşmeci", "muhafazakar" ayrımı yapmaksızın halkımızın tüm kesimleri içine girerek, halkımızın arasına karışarak! Şimdiye kadar faaliyet yürüttüğümüz alanların ve kesimlerin dışına taşarak! Fakat bu açılma ve yaygınlaşmada tamamen yukarıda anlattığımız nedenlerle güçlü bir zemini olan modern-

lik paradigmasının tüm kalıntılarında kurtulmuş olarak gidilmesi zorunludur. Halkımızın çoğunluğunun CHP'de ifadesini bulan paradigmaya olan haklı ve meşru bir tepkisi vardır. Türkiye'de "sol"un bu paradigmayla bütünleştiği için çektiği tepkiden kurtulmanın tek yolu Kemalizmden/modernizmden ideolojik-politik olarak kurtulmaktır. CHP ile aynı karede yer almaktan çok net kurtulmaktır.

Burada Lenin'in "teori ve siyasal görüş darlığının örgütsel çalışmaların kapsamını daralttığı" belirlemesinin yalın ve benzersiz derinliğiyle karşı karşıyayız. TDH'nin örgütsel darlığı, kitlelerin çok azını kapsayan modernleşme/Kemalizm teorisinden kopamaması ve dolayısıyla halkımızın büyük çoğunluğuyla buluşmamasından ileri gelmektedir. Kemalizm'le, görüldüğü her yerde hesaplaşmak zorunludur. "*Evet, bugün hâkim sınıflar tarafından kafası Kemalizm konusunda yanlış düşüncelerle doldurulmuş, Kemalizm'e sempati duyan işçi ve köylü yığınları da vardır. Ama eğer bu yanlış fikirlerle mücadele etmezsek, eğer bu yanlış fikirleri işçilerin ve köylülerin kafasından söküp atmazsak, emekçi yığınlarının çeşitli kesimleri arasında, çeşitli milliyetlere mensup emekçiler arasında tam bir birlik, dayanışma ve güven sağlayamayız.*" (age, s. 401)

1. Kampın kaldıraç olarak kullandığı kitlelerin kafasından aydınlanmanın temsili bulduğu Kemalizm'in etkisinin sökülüp atılması halen bir zorunluluk olarak önümüzde durmaktadır. Bu da ancak tüm kadro ve militanlarımızın doğru teori-felsefeyi çok net bilince çıkarması ile olacaktır. (Devam edecek)

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Cihan Çelebi: Erzincan Tercan'a bağlı Tecer köyünde doğdu. 27 Mayıs 1980'de Ömürtepe'de bulunan kahvede sivil faşistlerin saldırısına karşılık vererek çatışmaya girer ve başından aldığı kurşunla ölümsüzleşir.

28 Mayıs 1991'de Elazığ Palu'da faşist TC güçleri ile çıkan çatışmada **Refik Yaşar, Yusuf Ekinci, Yaşar Sağdıç, Kumriye Cihan** ölümsüzleşirler.

Yusuf Ekinci: Dersim Ovacık Zarık (Yeşilyazı) köyünde dünyaya geldi. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde öğrenciyken gerillaya katıldı.

Refik Yaşar: Elazığ Maden'de doğan Yaşar, Ankara'da öğrenciyken komsomol saflarında örgütlendi.

Yaşar Sağdıç: Erzincan Çayırılı-Yeşilbük Köyünde doğdu.

Kumriye Cihan: Dersim Hozat-Bargını doğumludur.

Ali Ekber Atmaca: Sivas Kangal doğumludur. 12 Eylül öncesi ve sonrasında TİKKO'nun yaptığı eylemlerin içinde yer alır. 1992'de bir görev için gittiği Şavşat'ta yakalanır. Artvin Alay Komutanlığında görev yapan faşist Mehmet Sezbillabban tarafından 23 Mayıs'ta işkencede katledilir.

Ser verip sır vermeyenlerin yolunda yürüyoruz!

H. Merkezi: Komünist önder **İbrahim Kaypakkaya**, ölümsüzlüğünün 41. yılında ülkenin dört bir yanında anıldı. Kaypakkaya yoldaşın hesabını sormak için yapılacak bir eylemin hazırlığındayken şehit düşen **Armenak Bakır** yoldaş ile yine 18 Mayıs'ta şehit düşen Kürt ulusal mücadelesinin yiğit evlatları **Haki Karer** ve **Dörtler**'in de anıldığı eylemlere Soma katliamının hüznü ve öfkesi hakimdi. Çünkü bugün Kaypakkaya'yı anmak Soma için hesap sormaktır!

* **İSTANBUL/Taksim:** Partizan, HDK/P, Kaldıraç ve Yaşam Ağacı Derneği tarafından örgütlenen eylem saati gelmeden saat 18.00'de Soma'da gözaltına alınan ÇHD'li avukatlara destek eylemiyle Taksim'de hareketli saatler başlamış oldu. Kolluk güçleri bu eylemi Galatasaray Lisesi önüne barikat kurarak engelledi. Galatasaray Lisesi önüne yüzlerce çevik kuvvet ve 4 adet TOMA ile kurulan barikatlarla bölgede adeta hayat durduruldu. Şişli, Tarlabası, Odakule, Tünel, Taksim Meydanı ve Gezi Parkı kuşatıldı.

Galatasaray Lisesi önünde toplanan kitle sıklıkla "**Roboski'den Soma'ya hesap sormaya**", "**Önderimiz İbrahim Kaypakkaya**", "**Katil devlet hesap verecek**" sloganlarını attı. Ara sokakta Partizan okurlarının gözaltına alınmak istenmesine karşılık veren Partizan kitlesine polis plastik mermi ve gaz bombaları ile saldırdı. Ardından kitle tekrar Galatasaray Lisesi önüne doğru yürüyüşe geçti. Ancak polis, pankartların açılması ile toplanmaya başlayan kitleye tekrar saldırdı. Eylem boyunca polisin saldırgan tavrı dikkat çekerken görüntü almak isteyen basına da kalkanlarla saldırdı. Saat 21.00'e kadar devam eden eylemde aralarında Özgür Gelecek okurlarının da bulunduğu 30 kişi gözaltına alındı.

* **Gazi Mahallesi:** 11 Mayıs günü Partizan okurlarıyla anma etkinliği gerçekleştirdik. 18 Mayıs içerikli açıklamanın okunmasıyla başlayan anma saygı duruşuyla devam etti. Ardından bir yoldaşımızın hazırladığı 18 Mayıs'ı anlatan metin okundu. Devamında sinevizyon gösterimi gerçekleştirdik. Programın son bölümünde Kaypakkaya'yı anlamak ve kitlelere anlatmak konusunda sohbet ve tartışmalar gerçekleştirdik.

* Mahalledeki diğer eylem 16 Mayıs günü Eski Karakol önünde başladı. Eylem Soma'nın hüznü ve öfkesi hakim-

di. "**Ser verip sır vermeyenlerin yolunda yürüyoruz**" ve "**Soma; kaza değil katliamdır. Katil devlet hesap verecek**" yazılı pankartların da açıldığı eylemde kitle Gazi Cemevi'ne sloganlarla yürüdü. Burada saygı duruşunun ardından açıklama yapıldı. Açıklama sonlandı sonlanmasına ama mahalle halkı için eylem bitmemiştir.

Çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu kitle cemeviden Gazi Karakolu'na doğru yürümeye ve yol boyunca barikat kurdu. Polisin her girişimi, kitlenin taş ve molotof kokteylleri ile karşılanıyordu. Bir süre sonra **PKK**, **MKP** ve **MLKP** militanları, sloganlarla eyleme katıldılar. Silahlı militanların da görüldüğü eyleme bir süre sonra **TKP/ML** militanları da katıldı. Kurulan büyük barikatın arkasından polisin saldırısına karşı silah kullanan **TKP/ML** militanları sık sık "**Kızıl ordu TİKKO, katillerin peşinde**" sloganını haykırdı ve Soma'nın hesabının sorulacağını dillendirdi.

* **Sargazi:** Sargazi Dayanışması 16 Mayıs günü bir anma düzenledi. Eylem öncesi, Partizan, "**Onu anmak savaşmaktır**" yazılı pankart açarak dayanışmanın gerçekleşeceği Vatan İÖÖ'na yürüdü. YDG de, "**Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür**" pankartı açarak yürüyüşe katıldı. Yürüyüşte

Armenak yoldaş anıldı

13 Mayıs 1980'da Elazığ Karakoçan'da şehit düşen Armenak Bakır, Nazimiye Doluca'da bulunan mezarı başında anıldı. Anmaya **Partizan**, Doluca'daki köylüler ve Karakoçan gençliği katıldı. Yapılan saygı duruşunda Partizan andı okunduktan sonra bir açıklama yapıldı.

TKP/ML militanları açtıkları "**41. yılında İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür**" imzalı pankartı alana astılar. Etkinlik Demokrasi Caddesi'nde saygı duruşu ile başladı. Mumlar yakılıp karanfiller bırakılarak oturma eylemine geçildi.

* **İstanbul Üniversitesi:** 15 Mayıs günü Hergeli Meydanı'nda toplanan yüzlerce öğrenci bir anma düzenledi. Soma'nın da anıldığı eylemde öğrenciler tramvay yolunu kapatarak Beyazıt'taki ana kampüse yürüdüler. Burada açıklama yapılmasının ardından

kampüs içine bir yürüyüş gerçekleştirildi. Karakolun önünden geçildiği esnada kapıya yığılan kolluk güçlerine öğrenciler "**Önderimiz İbrahim Kaypakkaya**", "**Katil polis üniversiteden defol**" sloganları ile karşılık verdi.

YDG olarak biz de Hergeli Meydanı'na "**Çelik aldığı suyu unutmayacak İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür**" yazılı pankartımızı astık. Yürüyüşün ardından Edebiyat Fakültesi'nde etkinlik gerçekleştirildi. Müzik ve şiir dinletisine **Grup İsyan Ateşi** de katıldı.

* **Gülsuyu:** 16 Mayıs günü Gülenso Mahallesi Nurettin Sözen Parkı Umut Çay Bahçesi'nde başlayan anma, Ermeni komünist **Armenak Bakır**, 9. Gezi şehidi **Mehmet İstif** ve Soma işçileri için saygı duruşu ile başladı. Yapılan açıklamanın ardından program yapılan sinevizyon gösterimi ile devam etti. Konuşmaların ardından ikinci sinevizyon gösterildi. Anmaya **Alinteri**, **ESP** ve **Gülsuyu-Gülenso Güzelleştirme Derneği** de katıldı.

* **ANKARA/Mamak:** 16 Mayıs günü Partizan'ın çağrısıyla Ege Lisesi önünde buluşan kitle Tuzluca'yı Meydanı'na yürüdü. Yürüyüş kortejinin en önünde "**İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür**" yazılı pankart, ardından "**18 Mayıs ruhuyla, Soma'nın hesabını soracağız**" şiarlı

ozalit açıldı. Anmadan sonra Tuzluca'yı'da Soma için sokağa çıkan kitle cami-cemevine yürüdü. Burada çatışmalar birkaç saat sürdü. Mamak'ta yapılan 18 Mayıs anmasına **Halkevleri** kitlesel katılırken **DHF**, **Aka-Der**, **BDSP** ve **ESP** de destek verdi.

* **Kolej:** 17 Mayıs günü Kolej Meydanı'ndan başlayacak yürüyüş öncesi polis meydana çevik kuvvet, TOMA ve akreple yığınak yaptı. Yapılan görüşmelerin ardından polis ablukayı kaldırarak yürüyüş güzergâhını açtı. Yürüyüşte Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler'in resimleri taşınırken, "**18 Mayıs ruhuyla Soma'nın hesabını sormaya**" ozaliti açıldı. Sakarya Meydanı'na gelen kitle, burada saygı duruşunda bulundu. Açıklamanın ardından sona erdirilen eylemi; **BDP**, 78'liler Girişimi, **Partizan**, **DHF**, **SODAP**, **EHP**, **ESP**, Ankara Dersimliler Derneği, **PSAKD**, **BDSP**, **EMEP** örgütlerken çok sayıda kurum destek verdi.

* **ESKİŞEHİR:** Anadolu Üniversitesi'nde YDG'lilerin de içerisinde yer aldığı öğrenciler tarafından bir anma düzenlendi. Okul içindeki yurdun önünde toplanan kitle, buradan yemekhaneye yürüdü. Eylemde Ermeni komünist **Armenak Bakır**, **Mehmet İstif** ve **Soma işçileri** de anıldı.

* **KOCAELİ:** Kocaeli Üniversitesi'nde öğrenciler 15 Mayıs günü Rektörlük önünde toplanarak Sosyal Tesislere yürüdü. YDG, DGH, **Yurtsever Gençlik**, **SGD**, **SDP** tarafından örgütlenen **Dev-Genç**lilerin de katılarak destek verdiği yürüyüşte Soma'daki katliam da protesto edildi.

* **MERSİN:** 17 Mayıs günü Soma, Kaypakkaya ve 18 Mayıs şehitleri anması öncesi, polis, birkaç gündür Soma eylemleri için toplanma noktası olan Özgür Çocuk Parkı girişini "bomba ihbarı var" diyerek güvenlik şeriti ile kapattı. Bu sırada kitleden biri, paketi eline aldı ve içinin boş olduğunu söyledi. Kişiye müdahale eden polis, paketi aldı. Böylelikle bunun asılsız bir ihbar oldu görüldü. Kitle, daha sonra Taş Bina'ya yürüdü ve burada açıklama yaptı.

* **RİZE/Fındıklı:** Kaypakkaya'nın düşüncelerini anlatan ajitasyonlar çekilerek bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Bildiri dağıtım sırasında birçok mahalle ve ara sokaklara girilirken halkın yoğun ilgisi de gözden kaçmıyordu.

* **İZMİR/Narlidere:** Mayıs ayı şehitleri Narlıdere'de yapılan bir eylemle anılırken Soma'da yaşanan katliam da protesto edildi. Demokrasi Meydanı'nda bir araya gelen **Partizan**, **Eğitim-Sen**, **Narlidere Bektaş Derneği** Narlıdere merkeze doğru yürüyüşe geçti ve burada açıklama gerçekleştirdi.

"Kaypakkaya'dan öğrendik, Soma'nın hesabını soracağız!"

* **ÇORUM:** Kaypakkaya, Karakaya köyünde mezarı başında anıldı. Ankara'dan gelenlerin yanı sıra Karakaya Köyü'nden ve Çorum'da bulunan ilerici kurumların da katıldığı anma, köyün içinden başladı. Her sene devletin kolluk kuvvetleri tarafından "güvenlik" gerekçesiyle kurulan ve geçen sene de kitlenin öfkesiyle yıkılan arama noktasının bu sene kurulmadığı gözlemlendi. "Yürü zulmün üstüne umut büyüsün, kavga başkaldırsın yürüsün" pankartı arkasında yürüyen Partizan kortejinde YDG ve YDK flamaları da taşındı.

Mezar başında saygı duruşunun ardından Partizan, DHF ve 78'liler Girişimi adına ortak açıklama yapıldı. Ardından Kaypakkaya'nın kardeşi Ali Ekber Kaypakkaya, şehit Partizan Özgür Kemal Karabulut'un annesi Sultan Karabulut ve HDK'li Metin Kayaoğlu söz aldı.

Ortak anmanın ardından Partizan ayrı bir anma gerçekleştirdi. Yapılan konuşmada İbrahim'den alınan meşalenin Ali Haydar Yıldız, Meral Yakar, Armenak Bakır, İsmail Oral ve nice devrimci komünistin elinde bugüne kadar geldiği vurgulanarak "Bu meşale bugün bizim elimizdedir" denildi. Yapılan anmaya Ankara'dan ESP, BDS, BDP, Alinteri, Çorum'dan EMEP, HDP, SDP ve ÖDP destek verdi.

* **AMED:** Partizan, ESP ve DHF ortak bir anma gerçekleştirdi. Sanat Sokak'ında toplanan kitle Ofis AZC Plaza'ya yürüdü. Burada kitle polis barikatıyla karşılaştı. Yapılan saygı duruşundan sonra açıklama okundu. Açıklamada Kaypakkaya'nın yanı sıra Armenak Bakır, Haki Karer ve Dörtler ile Somalı maden işçileri de anılarak "Hesap soracağız" denildi.

* **ANTAKYA:** Partizan'ın çağırıcısı olduğu eyleme ESP, Kaldıraç, TÖP, SDP katıldı. Uğur Mumcu Meydanı'nda toplanan kitle yürüyüşe geçti. Daha yürüyüş yeni başlamıştı ki polis "yürüyüş yapamazsınız" diye kitlenin önüne geçince, kitle "Polis defol, bu sokaklar bizim" slo-

ganlarıyla yürüyüşü sürdürdü. Mahir Çayan Parkı'nda saygı duruşunda bulunuldu ve açıklama yapıldı.

* **BURSA:** Düzenlenen anmaya Partizan, DHF, BDS, SDP ve HDK bileşenlerinden ESP, SYKP, SDP, SODAP örgütleyici olarak katılırken BATİS, Yurtsever Devrimci Gençlik, Dev-Lis de destek verdi. Setbaşı'nda toplanan kitle yolu tek yönlü trafiğe kapatarak Orhangazi Parkı'na sloganlarla yürüdü. Açıklamada Soma katliamı da lanetlendi.

* **Gemlik:** Dersimliler Derneği tarafından Mayıs ayı şehitlerini anma etkinliği gerçekleştirildi. Etkinlikte EMEP, HDP, DHF ve Partizan temsilcileri de Mayıs ayı şehitleri ve 71 devrimci önderlerine dair düşüncelerini ortaya koydular. Konuşmaların tamamlanmasından sonra soru cevap bölümüne geçildi. En son sinevizyon gösterimiyle etkinlik sonlandırıldı.

* **ERZİNGAN:** Kaypakkaya'yı anmak için sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Soma'daki katliamda ve devrim mücadelesinde yaşamlarını yitirenler şahsında saygı duruşu ile başlayan etkinlikte Partizan adına bir açıklama da yapıldı.

* **İZMİR:** Alsancak İskele'de toplanılarak Sevinç Pastanesi'ne yürüdü. En önde üzerinde "Unutmadık" yazılı pankart taşıyan Partizan, aynı zamanda "Elini ver, bana kavga büyüsün", "Soma'nın hesabını soracağız" yazılı pankartlar açtı. Eylemde Haki Karer, Dörtler, Armenak Bakır, Soma madencileri ve Kaypakkaya'nın dövizlerini taşıdı. İzmir HDP de Mayıs ayı şehitleri anmak amacıyla aynı saatte Alsancak İskele'de bulundu.

Ortak pankartla yapılması planlanan eylem son anda çıkan sıkıntı ile iki anma şeklinde art arda yürüyen kortejler şeklinde yapıldı. Sevinç Pastanesine ilk ulaşan HDP burada bir basın açıklaması okuduktan sonra açıklamaya destek veren Partizan kendi açıklamasını yaptığı saygı duruşundan sonra gerçekleştirdi.

Eyleme DHF, Mücadele Birliği, Kaldıraç, Alinteri, HDP de katıldı.

* **İSTANBUL/Kartal:** Partizan ve HDK/P tarafından örgütlenen eyleme Alinteri de destek verdi. Ahmet Şimşek Koleji önünde toplanan kitle "Meşaleyi Kaypakkaya'dan aldık. Yasta değil İsyan dayız/Partizan", "Ser verip sır vermeyenlerin yolundayız", "Soma; kaza değil katliam, katil devlet hesap verecek" yazılı pankartlar açarak meydana doğru bir yürüyüş gerçekleştirdi. Eyleme Yeni Demokrat Gençlik de "Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ölümüzdür" yazılı pankart açarak katıldı.

HDP kitlesi ise Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan ve Mahir Çayan ile Kaypakkaya, Dörtlerin ve Haki Karer'in fotoğrafının bulunduğu pankartlar açarak eyleme katılım gösterdi. Meydanda devrim şehitleri ve maden işçileri için saygı duruşu gerçekleşti. Ardından ortak açıklama yapıldı ve müzik dinletisine geçildi. Dinletin ardından Partizan ve HDK adına konuşmalar yapıldı.

* **Sarıgazi:** Sarıgazi Liseli YDG olarak Kaypakkaya, Soma ve Mehmet İstif için 75. Yıl DMO Lisesi'nde bir dizi eylem gerçekleştirdik. Öncelikle yemek molası sırasında bahçeye "Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ölümüzdür" yazılı pankart astık. Ardından sınıflara YDG imzalı kuşlular yaptık. Okul çıkışında ise pankartımızla öğrencilerin de yoğun katılımı olan bir yürüyüş gerçekleştirdik. Okul önünden Demokrasi Caddesi'ne yapılan eyleme mahalle halkı da ev ve arabalarından alışlarla destek verdi. Yürüyüşe destek veren bir diğer okul ise Eyüp Sultan Lisesi oldu. Cadde girişinde saygı duruşunun ardından bir açıklama yapıldı. (Bir YDG'li)

* **Şişli:** Şişli Camii önünde buluşan HDK/P ve Partizan, burada Mayıs ayı şehitleri, Mehmet İstif ve Soma için bir eylem gerçekleştirdi. Soma'nın ve Mehmet'in öfkesi ve bilinciyle devrim şehit-

lerini anmaya geldiğini aktaran açıklamanın ardından Partizan tarafından da bir konuşma yapıldı. Eylemde Mayıs ayı şehitlerinin yanı sıra Soma için de pankart açıldı.

* **Şirinevler:** Mayıs ayı şehitlerinin resimlerinin bulunduğu pankartların yere serilmesi, "Ser verip sır vermeyenlerin yolunda yürüyoruz" ve "Soma, kaza değil katliamdır! Katil devlet hesap verecek" yazılı pankartlar açılmasıyla başlayan eylemde ilk olarak saygı duruşu gerçekleştirildi. Ardından BDP İstanbul İl Eşbaşkanı Emrullah Bingöl bir konuşma yaptı. Eylem ortak açıklamasının ardından, "Roboski'den Soma'ya katil devlet hesap verecek", "Mayıs şehitleri ölümüzdür" sloganları ile sonlandırıldı.

* **Nurtepe:** Partizan, HDP, Kaldıraç, SYKP, DHF, Dev-Lis, SDP ve Devrim Cephesi Platformu 18 Mayıs şehitlerini anmak için meşaleli yürüyüş ve basın açıklaması düzenledi. Nurtepe'den Güzeltepe'ye gerçekleştirilen yürüyüşte kitle burada yaptığı açıklama sonrası yeniden Nurtepe'ye doğru yürüyüş gerçekleştirerek eylemi sonlandırdı.

* **İZMİR:** Mayıs ayı şehitleri için 18 Mayıs günü Belediye İşhanı'nda toplanan devrimci, demokrat ve yurtsever kurumlar İnsan Hakları Parkı'na bir yürüyüş gerçekleştirdi. tarafından anıldı. Burada yapılan saygı duruşunun ardından bir açıklama yapıldı. Soma ve Gezi şehitlerinin de anıldığı eylem sloganlarla sona erdi.

(Kocaeli YDG)

* **MERSİN/Tarsus:** Yarenlik alanında yürüyüş ve ardından açıklama ile Kaypakkaya ölümünün 41. yılında anıldı. "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "Dörtler yaşıyor, savaşıyor" gibi sloganlarının atıldığı eyleme HDP, BDP, Halk Cephesi, Halkevi, TKP1920, SDP, ÖDP, Eğitim-Sen, Pir Sultan Abdal Derneği, DHF, EMEP destek verdi. Anma, Yaşam Ateşi Grubu'nun müzik dinletisiyle sonlandı.

14 MAYIS: Soma'da yaşanan katliamın ardından tüm ülkede eylem vardı. Öfke ve hüznün hakim olduğu eylemlerle Soma'ya dayanışma mesajı yollandı.

Çatırdayan her bir maden duvarını, egemenlerin başına yıkacağız!

DERSİM

İlk olarak saat 16.30'da sendikalar, dernekler ve DKÖ'lerin örgütlediği bir basın açıklaması yapıldı. Sanat Sokağı'nda toplanan kitle sloganlarla Seyit Rıza Meydanı'na yürüdü. Eyleme katılan **Partizan** eylem alanına "**Soma'da yaşanan iş kazası değil cinayettir, kader değil katliamdır! Hesabını soracağız!**" yazılı pankart astı. Akşam saatlerinde ise Dersim gençliği bir eylem gerçekleştirdi. Açıklamadan sonra çatışma çıktı. Polislin saldırısı sonrası biri Özgür Gelecek gazetesi okuru olmak üzere toplam 6 kişi gözaltına alındı. Gözaltılar ifade sonrası bırakıldı.

* **Pulur:** Partizan olarak bir eylem gerçekleştirdik. Merkezde toplanıp yürüyüş yaptık. Yürüyüş esnasında sık sık "**Soma'nın katili faşist TC devleti**" sloganını attık ve sonra saygı duruşunda bulunduk. Açıklamada, devletin işçilere yönelik düşmanlığına dikkat çekildi. (**ÖG okurları**)

İSTANBUL

* **Taksim:** Gün boyu eylemlerin sürdüğü İstiklal'de ilk olarak 13 Mayıs'ı 14'üne bağlayan geceden itibaren 3-4 kişi ile Galatasaray Lisesi önünde başlayan eylem, madenden çıkarılan her işçi ile birlikte artarak yüzlere ulaştı. Polis akşama doğru sendikaların yaptığı çağrının da yaklaşmasıyla beraber 5 TOMA ve çok sayıda çevik kuvveti buraya yığıldı ve adeta etten duvar ördü.

On binlerce kişi, **KESK**, **DİSK**, **TMMOB**, **TTB** ve **Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu**'nun çağrısıyla Tünel'de toplandı. İnsanlar hem hüznü hem öfkeliydi. **Partizan**, **DDSB**, **YDG** ve **YDK**'liler da kitle içerisinde yerlerini aldılar. Partizan imzalı bir pankart açılırken, **DDSB** de "**Kaza değil katliam, katili patron/devlet**" yazılı pankart ve döviz açtı.

Galatasaray Lisesi önünde yapılan açıklama ile sendikaların eylemi bitmişti ancak on binler için eylem daha yeni başlıyordu. Barikatlar açılmayınca öfkelenen kitle polis barikatına soda ve pet şişe fırlatmaya başladı. Gün boyu TOMA ve çevik kuvvetiyle

miş Park Forumu'nun, Karakol Duracağı'ndan başlayan yürüyüşüne sokaklardan ve evlerden alkış ve sloganlarla destek vardı. Aynı zamanda Gezi şehitleri hatırlatılarak, **Mehmet İstif**'in de biber gazı yüzünden hayatını kaybettiği belirtildi.

* **Kartal:** Halk, belediye önünden başlayarak Kartal Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi. "**İş kazası değil, iş cinayetidir! Soma işçisi yalnız değildir**" yazılı pankart açılan yürüyüşe **Partizan**, **DDSB** ve **YDK** da katıldı.

Oturma eyleminin ardından Kartal halkı, baretleriyle bu kez Taksim'in yolunu tuttu.

MUĞLA

Aralarında YDG'lilerin de olduğu kitle Sınırsızlık Meydanı'nda toplanmaya başladı. Yapılan açıklamadan sonra alana girmek isteyen TGB'lilere

kitle "**Faşizme karşı omuz omuza**" sloganıyla karşı koyup alandan çıkarttı. Daha sonra sayısı iyice artan kitle yürüyüşe geçti.

Yürüyüş AKP binasına doğru devam etti. Binaya 100 metre kala kitle polis barikatıyla durduruldu. Yapılan görüşmelerin ardından kitle içerisinde bir grup temsilci Muğla AKP binasına siyah çelenk koydu.

ANKARA

ODTÜ, Hacettepe ve Ankara Üniversiteleri, çeşitli lise ve dersaneler boykot ederek akşam saatlerinde Güvenpark'a toplandı. Binlerce insanın bulunduğu Güvenpark'ta kitleler Atatürk bulvarını kapatarak Olgunlar Caddesi'nde bulunan Madenci Anıtı'na yürüdü.

Partizan da "**Çatırdayan her bir maden duvarını egemenlerin başına yıkacağız**" pankartıyla direnişte yerini aldı. Kızılay'da eylemlerin sonlanması'nın ardından Tuzluca'yı'a geçen Parti-

zan, mahallede tüm ara sokakları gezerek halkı sokağa çıkmaya çağırdı.

ESKİŞEHİR

İlk olarak sabah saatlerinde Anadolu Üniversitesi'nde ders boykotu gerçekleştirildi. Sonrasında aralarında YDG'lilerin de olduğu sendika ve emek örgütlerinin katılım gösterdiği bir eylemle Espark önünde biraraya gelindi.

Buradan Aytaç Caddesi'ne yönelen kitle, yeniden Espark'a dönerken sivil faşistler kitleye yönelik saldırı gerçekleştirdi. Bir işyerinden edilen küfüre, kitle tepki gösterirken bir anda elinde döner bıçağıyla ortaya çıkan saldırgan ise kendisine müdahale edilmesi sonrası kaçarak alandan uzaklaştı. Elindeki sopayla kadın eylemcilere saldıran bir faşist ise eylemciler tarafından cezalandırıldı.

Yürüyüşe devam eden kitle Espark önüne döndü. Buradan AKP il binasının olduğu Yunus Emre Caddesi'ne doğru yönelindi. Caddenin başına doğru kurulan polis barikatıyla durdurulmaya çalışılan kitle taş ve havai fişeklerle polise direndi. Espark'a doğru çekilen kitleye burada polisler ile birlikte sivil faşistler de saldırdı. Sivil faşistlerin 3 eylemciyi bıçakla yaraladığı öğrenilirken eylemde 20 kişi gözaltına alındı.

BURSA

Diren Bursa, Nilüfer Halk Forumu ve **HDK**'nin çağrısıyla Setbaşı'nda toplanan kitle buradan Heykel'e yürüdü. Yolun tamamını kapatan kitle, Fomara'da bulunan AKP İl binasına yürümek istedi. Polis kitlenin önüne barikat kurdu. Polis barikatına doğru yürüyen kitleye polis cop ve kalkanlarla saldırdı. Kitle saldırıya karşı direnirken, polis TOMA'larla su sıkarak kitleyi dağıtmaya çalıştı. Kitle Setbaşı'na doğru geri çekilerek barikatlar kurdu.

TOMA'ların suyu bitince itfaiyeden yardım istendi. Kitle ile polis arasında Heykel'den Setbaşı, Namazgah ve Teleferik istikametine çatışmalar devam etti. Kitle Teleferik girişine tekrar barikat kurdu. Polis Teleferik Meydanı'nda yukarı çıkamadı. Kitle mahalle içinde yürüyüşün ardından dağıldı.

saldırıya zaten hazırlanmış olan polis de kitleye gaz bombası, tazyikli su ve plastik mermi ile saldırdı. Kitle sloganlar, taşlar ve havai fişekle polise karşılık verdi. Eylemde çatışmalar kısa sürse de kitlenin bir kısmı uzun bir süre İstiklal Caddesi'nden ayrılmadı. Saldırıda aralarında YDG'lilerin de bulunduğu 40'tan fazla kişi yaka-paça gözaltına alındı.

* **İstanbul Üniversitesi:** Okul içerisinde farklı köşelerde karanfiller, işçi kaskı ve kömürle anma yerleri oluşturduk. Ortak imzalı afiş ve dövizler asıldı ve okul içerisinde, devletin yaptığı bu katliamı kınayan ajitasyon konuşmaları yapıldı. Edebiyat Fakültesi'nden çıkan yüzlerce öğrenci slogan ve alkışlarla Beyazıt Meydanı'na yürüdük. Ana kapıdan çıkan arkadaşlarımızla buluştuktan sonra hayatını kaybeden işçiler için saygı duruşu yapıldı.

(Bir YDG'li)

* **1 Mayıs Mahallesi:** Deniz Gez-

15 MAYIS: Sendikaların iş bırakma eylemiyle acı dolu güne başlayan halk, her yerde polis saldırısına rağmen gün boyu sokakta, alanlardaydı.

“Bir avuç kömür için bir ömür verenler için alanlardayız”

DERSİM

Saat 09.00'da bir günlük iş bırakan sendikalar, tüm kurum, kuruluşlar ve belediye Soma için saygı duruşu yaptıktan sonra Sanat Sokağı'na yürüdü. Yapılan eylem **Partizan** ve **Liseli Gençlik** de katıldı. Yürüyüş sonrası Cumhuriyet Caddesi'ni çift taraflı trafiğe kapatılarak yapılan eylem, saygı duruşu ile devam etti. Eyleme on bini aşkın kişi katıldı.

* **Pulur:** Partizan'ın da aralarında bulunduğu kurumlar ile Ovacık MYO öğrencilerinin ve halkın yoğun katılımıyla katliamı protesto için yürüyüş gerçekleştirildi. Kitle ortak açıklamanın ardından alandan ayrıldı. Alana **“Canımız çok yanıyor. Neden diye sorma, bu okul boykotta”** yazılı Ovacık MYO imzalı pankartla gelen üniversite öğrencileri okulda 3 günlük boykot olduğunu belirterek sloganlarla

yürüyüş yaparak okula gittiler. Okulda oturma eylemi yapan öğrenciler pankartı okulun girişine astı.

İSTANBUL

* **Gayrettepe:** Saat 10.00'da Gayrettepe Telekom Müdürlüğü önünde bir araya gelen sendikalar, buradan Fındıklı'daki Çalışma Müdürlüğü'ne yürüyüş engellenince, saatlerce barikata yüklendi. Zaman zaman polisin gazlı saldırısı yaşansa da alandan ayrılmayan emekçiler, **“Kaza değil, kader değil cinayet. Yüreğimiz Soma'da yanıyor”** pankartının arkasında binlerce kişi ile Mecidiyeköy Meydanı'na yürüdüler.

Kortej eski Ali Sami Yen Stadı'nda yapılan inşaatın önünden geçerken, inşaat yetkilileri “yas” tuttuklarını göstermek amacıyla girişe siyah tabelalar yerleştirdi. Kitle, bu inşaatla 3 işçinin iş cinayetine kurban gittiğini hatırlatarak, tepki gösterdi.

* **Gazi Mahallesi:** Eski Karakol Duvarı'nda toplanan kitle cadde boyu yürüyerek karakola ilerledi. Katliama karşı öfkelerini ortaya koyan mahalle halkı karakolun etrafını kuşattı. Kitlenin içerisinden yer alan TKP/ML, YDG-H, DHKP-C ve MLKP militanları karakola yöneldi. Militanların silahlarla karakola yürümesi üzerine polis yoğun gaz ve plastik mermi saldırısında bulundu. Saldırıya havai fişek ve molotoflarla karşılık verildi. Çıkan çatışmalar geç saate kadar sürerken TKP/ML militanları mahalleye **“Soma'nın hesabını soracağız”** yazılı pankart astı. Siper dayanışmasının yaşandığı eylemde YDG-H militanları bir akrebi ateşe verdi. TKP/ML militanları saldırılara silahlarla karşılık verdi.

* **Kadıköy:** Kadıköy halkı, Boğa'da toplandı. HDP, Öğrenci Kolektifleri, Kaldıraç, EHP vd. kurumlar Mehmet

Ayvaltı Parkı'ndan geçerek Yoğurtçu Parkına geldi ve burada anma gerçekleştirildi. Boğa'da kalanlara polis saldırısı olduğunu duyan kitle destek için kitle de taş, sapan, molotof kokteyli ile ve havai fişeklerle karşılık verdi. Bahariye Caddesi'nde başlayan çatışma kısa sürede birçok ara sokağa dağıldı.

* **Gülsuyu:** Gülsuyu Son Durak'ta toplanan Gülsuyu halkı, kitlesel bir şekilde yürüyüşe geçti. Kitle, Okul Duvarı'na geldiğinde kitlenin arkasından gelen iki akrep aracına taşlarla saldırdı. Saldırıdan sonra kaçan polis, tekrar kitleye yaklaştığı esnada geri püskürtüldü. Halk daha sonra E-5'e inerek trafiği kesti ve Maltepe'ye yürüdü. Güzargah boyunca duvarlara **“Soma katliamdır, yıkılacaksınız devlet”** şeklinde Partizan yazılımları yapıldı. Bağdat Caddesi üzerindeyken kitlenin içerisinden çıkan bir sivil polis kitlenin resimlerini çekerken Partizanlar tarafından yakalandı. Polis Partizanlar tarafından cezalandırılırken kitlenin elinden kaçarak Maltepe Polis Merkezi'ne sığındı. Ayrıca gündüz Heykel Meydanı'na **“Ağıt yakma hesap sor”** yazılı Partizan pankartı asıldı.

* **Avcılar/Bakırköy:** Avcılar Belediyesi önünde ve Bakırköy Meydanı'nda Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube tarafından basın açıklaması ve oturma eylemi yapıldı. Avcılar'da Liman-İş Sendikası ve Enerji-Sen basın açıklamasına destek verirken Bakırköy'de halk eyleme büyük ilgi gösterdi.

MUĞLA

Aralarında YDG'lilerin de bulunduğu devrimci, demokrat, yurtsever kitle yürüyüş yapmak istedi. Büyük çoğun-

kendiliğinden eylemler başlattılar.

Kitle, Koşuyolu Parkı'nda yaptığı açıklamadan sonra polis saldırısıyla karşı karşıya kalınca taşlarla karşılık verdiler. Kısa süren çatışmadan sonra tekrar toplanan kitle saat 16.00'da bu kez BDP İl Binası önünde biraraya geldi. Koşuyolu'na yürüyüşe geçileceği sıra polis yine kitlenin karşısına barikat ve TOMA ile çıkarak yürüyüşü engellemeye çalıştı. Çatışmanın yaşandığı eylemde taş ve sopalarla polis saldırısına karşılık veren kitleye, polis plastik mermi ve gaz sıktı. Daha sonra polisin geri çekilmesiyle eylem sonlandırıldı.

ANKARA

Sendikaların bir günlük iş bırakma kararının ardından yaklaşık 5 bin kişi Çalışma Bakanlığı önünde bir protesto gerçekleştirdi. Akşama Güvenpark'ta yeniden toplanma çağrısıyla eylem sonlandırılırken, öğlen saatlerinden itibaren Güvenpark'ta gördüğü 3 kişilik bir gruba bile saldıran polis, Güvenpark'ı ve Kızılay Meydanı'nı abluka altına aldı.

Bütün saldırılara rağmen Ziya Gökalp Caddesi'nde toplanan yüzlerce kişi polis saldırısına karşı direnişe geçti. Partizan'ın da içinde bulunduğu kitle, cadde üzerinde polisle çatıştı. Polisin yoğun gaz bombası kullandığı eylemde kitle de havai fişek ve taşlarla karşılık verdi. Bütün sokak başlarını tutan polis, ara sokaklara da girerek onlarca gözaltı yaptı. Bu sırada basın olarak sadece Özgür Gelecek muhabiri bulunurken, polis muhabirimizin çekim yapmasını engelleyerek taciz etti.

ANTAKYA

Aralarında Partizan ve YDG okurlarının ve birçok devrimci, demokratik kurumun katılımıyla katliamı protesto edildi. Uğur Mumcu'da toplanan kitle buradan Sevgi Direniş Parkı'na yürüdü. Yürüyüş sırasında YDG ve Partizan okurları birçok noktaya yazılama yaptı.

Daha sonra kitle parka geçecekken bir sivil polis yazılama yapan YDG okuruna müdahale etmek isteyince diğer devrimci, demokratik kurumların desteğiyle polisler müdahale edildi. Bir sivil polisin ESP üyesi bir kişiye silah çekip küfür etmesi üzerine arbede büyüdü. Arbedenin ardından kitle parka geçerek bir forum gerçekleştirdi.

RİZE

Fındıklı'da DİSK ve aralarında **Özgür Gelecek** okurlarının da bulunduğu devrimci, demokratik kurumlar Soma işçileriyle dayanışmak amacıyla, Fındıklı Meydanı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Kısa bir şekilde maden ocağı işçilerinin mücadelesi anlatıldıktan sonra, Soma'da ölen işçilerle ilgili sloganlar atıldı ve eylem sona erdi.

Haftalık Özgür Gelecek Pêşeroja Azad

Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayincilik2007@hotmail.com

umutyayincilik@umutyayincilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhane Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsaray Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhane Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

TOMA'NIZIN SUYU, SOMA'NIN ATEŞİNİ SÖNDÜRMEYE YETMEZ!

İZMİR

* Soma'daki işçi katliamını protesto etmek için 15 Mayıs günü demokratik kurumların çağrısıyla Sevinç Pastanesi önünde toplanan ve oturma eylemi yapan kitle sloganlarla ara sokaklarda yürüyüş yaptı. Aralarında **Partizan** ve **YDG'nin** de olduğu kitlenin sokaktaki tepkisini sindiremeyen polis saat 21.00'de Alsancak ara sokaklarına saldırdı. Çevik ve sivillerin saldırmasıyla 22 kişi gözaltına alındı. Polisin geri çekilmesiyle kitle gözaltına alınanların serbest bırakılması için oturma eylemine başladı.

* 15 Mayıs'ın diğer eyleminde Belediye-İş Sendikası, Çankaya Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Kitle Çankaya Metro'ya geldiğinde oturma eylemi yaparak yol kapattı. Kolluk kuvvetleri o sırada kitleye uyarı yapmadan saldırdı. TOMA'yı kitlenin üzerine süren kolluk güçleri kitleyi dağıttı. Dağılan işçiler Çankaya bölgesindeki arka sokaklarda bir araya gelerek tekrar yürüyüşe geçti.

Eylemcilere bu sefer de polis plastik mermiyle saldırdı, bir işçi sırtından yaralandı. Bu sırada yürüyüşe devrimci siyasetler de dahil oldu. Aralarında **YDG** ve **Partizan**'ın da olduğu kitle Sümerbank önünde tekrar bir araya geldi. Sabahki çatışmalarda 34 kişi gözaltına alındı. Oturma eylemi yapan kitle gözaltına alınanlar serbest bırakılana dek eylemini sürdürdü.

* **Narlıdere:** Soma için Demokrasi Platformu'nun düzenlediği eyleme yüzlerce kişi katıldı. **Partizan**'ın da destek verdiği eylemde Demokrasi Meydanı'nda toplanan kitle sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. 9 Eylül Hastanesi'nden yeni den meydana gelen kitle burada bir açıklama yaptı.

* 16 Mayıs'ta Partizan ve YDG'nin de aralarında bulunduğu birçok devrimci, demokratik kurumun çağrısıyla İzmir halkı Sevinç Pastanesi önünde toplandı. Uzun bir süre oturma eylemi yapan kitle Valiliğe yürüme kararı aldı. Cumhuriyet Meydanı'nda yolu kesen çevik ve TOMA'lar ikaz etmeden saldırıya başladılar.

Polisin saldırısına, kitle, havai fişek, taş ve sapanlarla karşılık verdi. Alsancak ara sokaklarını saran çevik, sivil, akrep ve TOMA'lar saldırıya devam etti. Burada kitlenin etrafını sararak saldıran polis aralarında YDG okurlarının da olduğu onlarca kişiyi darp ederek gözaltına aldı. Öfkeli kitle sloganlarla polise tepki gösterdi. Bu esnada çekim yapan **Özgür Gelecek** doğal muhabirine polis saldırdı.

Tekrar Sevinç Pastanesi önüne toplandı.

nan kitle barikat kurarak ateş yaktı. Torpil ve ses bombası patlattı. Uzun bir bekleyişten sonra 3 TOMA, 1 akrep ve yüzlerce çevik ve sivil polisin saldırısıyla çatışma başladı. Gece yarısına kadar kitleyi dağıtmaya çalışan polis her gördüğünü gözaltına almaya başladı. Kitlenin kararlılığı karşısında çılgına dönen polis 4'ü çocuk, 60'a yakın gözaltı yaptı.

BURSA

* 15 Mayıs'ta sendikalar iş bıraktı. Setbaşı'ndan Kent Müzesi Amfisi'ne kadar yürüyüş gerçekleştirerek işçi katliamını protesto ettiler. Burada, saygı duruşu gerçekleştirildi, ardından şiirler okundu ve açıklama yapıldı.

* 16 Mayıs günü üç ayrı yerde protesto eylemi gerçekleştirildi. Fatih Sultan Mehmet Bulvarı'na **Nilüfer Halk Forumu**, Kent Meydanı'na **HDK**, Mesken Meydanı'na da **DirenBursa** çağrısıyla halk

toplanamaya başladı. Mesken Meydanı'nda Soma için toplanan halk, yere Soma yazarak üzerinde mumlar yaktı. FSM camii önünde toplanan kitle sloganlar eşliğinde 3 Fidan Parkı'na geldi. Burada forum gerçekleştirildi. Kent Meydanı'nda **Partizan**'ın da aralarında olduğu HDK bileşenleri saygı duruşu yaptı ve ardından katliamla ilgili forum yaptı.

* **Gemlik:** Partizan'ın da içerisinde yer aldığı devrimci, demokratik kurumların çağrısıyla kitle, "**İş kazası değil cinayet**" pankartı arkasında Dereboyu Taşköprü'nde biraraya geldi. Sonra çarşıya sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. Yürüyüşün ardından AVM önüne gelen kitle burada bekleyişini sürdürürken, açıklama yapıldı. Daha sonra sloganlar eşliğinde 15 dakika oturma eylemi gerçekleştirilerek eylem sonlandırıldı.

ERZİNGAN

Partizan'ın da aralarında olduğu **Erzincan Demokrasi Bileşenleri** siyahlar giyinip yere yatarak, Cumhuriyet Meyda-

TUZLA'DA LİSELİLER SOMA İÇİN NÖBETTE

Yeni Demokrat Gençlik okurları olarak 3 gündür Tuzla'da, Soma'da katledilen maden işçileri için eylem gerçekleştiriyoruz.

Nöbetimizin 3. gününde de ilk olarak okulda bir anma gerçekleştirdik ve burada kitleyle hep birlikte Grup Yorum'un "**Maden Ocağı**" türküsünü söyledik. Ardından Tuzla Merkez'e gittik. Bir parça kömür ve dövizlerimizle gün boyu nöbet tuttuk.

Mersin/Tarsus: 16 Mayıs ve bir önceki gün Tarsus Yarenlik alanında sokaklara çıkan halk, AKP binasına yürümek isteyince polis barikat kurarak, halka geri adım attırmaya çalıştı.

Devam eden yürüyüşte AKP binasına yaklaşık 20-30 metre kala kitleye barikat oluşturulunca, burada oturma eylemi yapıldı. Yürüyüşe **Partizan**, **Musalla Halkı** ve **Yenice Gençlik Oluşumu** gibi kesimler de katıldı.

n'nda eylem yaptılar. Cumhuriyet Ortaokulu'nda siyah kurdeleler hazırlayarak Soma'daki katliamın acısını yaşatma amacıyla paylaşmak isteyen YDG okurları okulda tahtalara ve panolara "**Soma şehitleri ölümsüzdür**" yazılmaları yaptı.

KARTAL'DA SALDIRI

Kartal: 16 Mayıs günü Kartal Dağınışması ve devrimci ve demokrat kurumların kararıyla bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüşe **Partizan** da katıldı. Ahmet Şimşek Koleji'nden Kartallı Kazım Meydanı'na yüründü. Burada DİSK ve KESK üyeleriyle buluşuldu. Ardından Kartallı Kazım'dan AKP ilçe

binasına yüründü. İlçe binası önünde oturma eylemi gerçekleştirildi.

Kitle meydana yürüyüşü devam ettireceği sırada polisler biber gazı, plastik mermi ve TOMA'yla saldırdı. Bankalar Caddesi minibüs yolu ve Karlık-tepe ara sokaklarında 2 saate yakın çatışma yaşandı. Kitle çatışmadan sonra tekrar toplanıp Kartal Meydanı'na geldi ve bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Kader, fıtrat değil, vahşi sömürü düzeni, katliam!

13 Mayıs günü, Soma Holding'in sahibi olduğu madende yüzlerce işçinin ölümüyle sonuçlanan dünyanın en büyük işçi cinayetlerinden biri yaşandı. Başlangıçta yaptıkları katliamın büyüklüğünün henüz farkında olmayan şirket yöneticileri, tazminattan kurtulma telaşıyla "trafo patladı" gibi bir yalan ortaya atmış olsa da, yangın yerinden 1800 metre uzaklıktaki trafonun bir "suçu"nun olmadığı kısa zamanda ortaya çıkıverdi. Şirket yöneticileri ve devlet henüz madende çıkan yangın ve patlamaların nedenini bilmediklerini söylediler de, en kesin bilgi(!) ne şirketin ne de devletin ihmal, alınmayan güvenlik önlemi, denetim eksikliği vb. hiçbir sorumluluğunun olmamasıydı(!) Zaten, sebebi bilmeye gerek de yoktu, önemli olan devletin ve sermayenin aklanmasıydı ki, ilk günden itibaren çabaların yönü elbette bu oldu.

Katliamın ikinci gününde alınan ve geriye dönük başlatılan "ulusal yas" kararı, günlerce kendisinden haber alamayan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı, ilk andan itibaren ölen işçi sayısını gizleme telaşından başka derdi olmayıp, soran gazetecileri de "işimiz rakam değil" diyerek "kınayan" Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı ama elbette artık önüne gelene saldırap alçaklığın ve de pervasızlığın sınırlarını çoktandır aşmış durumdaki Başbakan vb. vb. hep bu çabanın peşindedir!

Katliamın nedeni de katiller de belli!

Onlar ne kadar gizlemeye çalışsalar da, Soma halkı, özellikle de madenciler katilleri iyi biliyorlar ve kısaca diyorlar ki "**Esas katil, sendika, işveren ve devlet üçgenidir.**" (16.05 tarihli eylemden bir işçi)

Bunu sadece işçiler söylemiyor. 2005 yılında TKİ'nin özelleştirilmesi kararının ardından o zamana kadar zarar eden işletmenin nasıl kâr ettiğini soran gazeteciye Gürkan: "... **özel sektörün çalışma tarzı devreye girdi o kadar**" diyordu. (Hürriyet, Eylül 2012) Yani

özelleştirme politikaları sonucu devreye giren özel sektörün ucuz işgücü, düşük maliyet, taşeronlaştırma, maliyeti nedeniyle iş güvenliğinin sağlanmaması, denetimlerin evrak üzerinden ve rüşvetle yapılması vb. vb. İşte Gürkan'ın özel sektörün çalışma tarzı dediği şey tam budur. Daha fazla sömürü, daha fazla kâr... **(Soma'da TKİ'nin çıkarttığı kömürün tonu 130-140 Dolara mal edilirken, Soma Kömür İşletmesi bu giderleri TKİ'ye verdiği % 15'lik rüdvans (kömür payı) dahil 23.80 Dolara düşürmüştür.)**

19 yıldır ILO'nun Madenler Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesini imzalamayan bu devlet, özel sektörün çıkarlarını esas almaktadır elbette. Örneğin Almanya'da alınan güvenlik önlemleriyle maden işkolunda yaşanan kazalarda ölüm oranı sifıra yakinken, zaten iş cinayetlerinde Avrupa birincisi dünya üçüncüsü olan Türkiye'de denetim de kağıt üzerinden yapılmaktadır. "**Denetleme yapılıyor deniliyor. Bu müfettişler geliyor, en kral otelde kalıyor, en iyi yiyecekleri yiyor içiyorlar. Niye gelip işçinin halini sormuyorlar? Cebine parasını koyup yalan-yanlış rapor düzenletiyorlar.**" (Aynı eylemden)

İşçi cinayetlerinin başta gelen nedenlerinden biri olarak taşeron çalıştırma da Soma Holding yöneticileri tarafından yalanlanmakta. "Bir tane yabancı uyruklu, bir tane 18 yaş altında ve 1 tane taşeron işçisi yok bu kurumda. Taşeron uygulaması yoktur... Ekip başları vardır. Onlara taşeron diyorlarsa bilemem." (İnsan Kaynakları Müdürü Celallettin Gökaşan) "**Deniliyor ki, taşeron yok, evet kağıt üzerinde yok. Diyorlar ki bunlar ekip başı. Evet biz de biliyoruz, maaş bordrolarını ekip başı yazar. Ama herkes biliyor ki, onlar taşerondur. 50 adam getiren herkes taşeronluk alır orada. Ekip başı olarak görülür. Maden sahibinden % 50 komisyonunu alır.**" (Aynı eylemden)

Başbakan, yavuz hırsız misali Somalılarını bastırmaya-sindirmeye çalışmaktadır. Müşavir Yardımcısının zaten

polislerce dövülmekte olan ve kelepçeli bir madenci yakınına attığı tekme, halkın öfkesinden kaçmaya çalışırken sığındığı markette bir genci bizzat yumruklaması, tepkisini dile getirmeye çalışan madenci yakınlarının üzerine yürümesi... İşte bunlar hep suçlarını örtbas etme telaşının sonuçlarıdır. "Kader", "fıtrat", "olağan ölümler" vb. sözlerle birlikte 1800'lerde yaşanan maden kazalarını örnek verene bu halk, bu madenciler yanıt vermez mi? Verir elbette: "**1800'lü yıllardan bahsediyor, 1900'lü yıllardan bahsediyor. Ben 1900'lü yıllarda yaşamıyorum. 2014'te yaşıyorum.**" (Aynı eylemden)

Bir de meselenin sendikal boyutu var elbette. İşçilerin alınterinden kestikleri aidatlarla palazlanan patron sendikası Maden-İş, sanki üzerine vazifeymiş gibi, daha cinayet günü, işçilerin ölümü hakkında söz etmeden önce madende iş güvenliğinin olduğunu, ihmalin söz konusu olmadığını söyledi. Özgür Gelecek'in sorularına yanıt veren (ya da vermemek için uğraşan) Maden-İş Sendikası Baş Temsilcisi Ali Gökmen, yönetimi Soma Holding patronunun belirlediği iddiasına: "Öyle bir şey olsa seçimlerde muhalif oylar çıkmaz. İmbat'ta muhalif gruba 1500 oy vardı. Kamuda da 900 muhalif oy çıktı" diye savunuyor kendini ama işçiler gayet net ve somut konuşuyor: "**Şirket zarfın içine koyuyor kağıdı, al diyor bunu at, benim belirlediğim adamı seçeceksin diyor. Yapmadık mı hepimiz bunu? Sendikayı biz mi seçiyoruz, şirket mi seçiyor? Şirket şunu dayatıyor bize, sendikalı olmazsan üç ton kömürünü alamazsın diyor.**" (Aynı eylemden)

Soma nüfus: - 600

Soma'daki katliamda en feci durum ise belki de, yaşamını yitiren işçilerin sayısı konusunda yaşanıyor. Resmi rakamlar en son 301'de sabitlenip sonlandırılırken, madende kalan kimse olmadığı iddiasıyla arama-kurtarma çalışmaları sonlandırıldı, madenin girişine duvar

örüldü. Devlet böyle iddia etse de, aşağıda kimse kalmadığı iddia edilerek madenin önü boşaltılırken yakınlarından hala haber alamamış yüzden fazla insan vardı sahada. Yine Kırkağaç Soğuk Hava Deposu önünde yakınlarını teşhis etmek için bulunan onlarca insan... Bu insanların yakınları ne hastanede ne soğuk hava deposunda ne de madenden çıkarılmış durumda... Soma'da kimse 500-600'den daha az ölüm olduğuna inanmıyor. İMC TV, Soma'ya yakın il, ilçe ve belde belediyelerini arayarak, madenden kaç kişinin defnedildiğini sormuş; ulaştıkları rakam 321: "**Üstelik bu sayı sadece belediyelere bilgisi verilen ve defin kaydı resmi olarak tutulanları kapsıyor. Yani cenazesini köyünde gömmek ve işlemlerini köyünde yaptırmak isteyenler 321 rakamının içinde değil.**" (Ki, bu rakamdan sonra defnedilenler de dahil değil.)

Ölenlerin sayısına ilişkin katliamda 10 yakını kaybeden Kenan, "**Dayılarımızın çocukları hep öldü. Biz bunları gördüğümüzde yüzlerine gaz maskesi takmışlardı. İçeriden ölü olarak çıktılar oysa**" diyerek bir başka zalimliğin daha altını çiziyor. Sayıyı az göstermek için ölümlerin de yaşıyor gösterildiğini kanıtıyor...

Soma'da ülkenin bütünü görmek

Soma'da yaşananlara, nedenlerine, halkın durumuna, devletin duruşuna vs. baktığımızda ülkenin tüm sorunlarının bu güzel ilçede birebir yaşandığını gözlemlemek mümkün. Zira ortada sadece bir maden cinayeti yok. Yoksulluk var, eğitimde fırsat eşitsizliği var, işsizlik var, tarımın ve hayvancılığın tasfiyesi var, kredi borçları vs. için madenlere zorla sürülen insanlar var, madende çalışmak zorunda kalan atanamayan öğretmenler meselesi var, Suriyeli göçmenlerin ya da 18 yaşından küçüklerin ucuz işgücü olarak çalıştırılması var vb. vb. Kısacası küçük bir Türkiye manzarası görünüyor madenin "Önce güvenlik" yazan girişinden...

“Esas katil; şirket-sendika-devlet üçgeni”

“Her sabah helalleşerek evden çıkılan ve Azrail’le birlikte inilen” madende 3 vardiya halinde çalışıyor işçiler.

Facianın başlama nedenine yönelik genel anlatımlar, TV ekranlarında ilk olarak açıklanan trafo patlaması söyleminin aksi yönde.

Soma: Soma’daki işçi katliamında gelişen aşamada ise, maden kapatılmış ve kurtarma çalışmaları bitirilmiş halde. Her köşesinden bir feryadın yükseldiği Soma’da, açıklanan rakamlardan yükseltilmeye çalışılan gerilime kadar, birçok noktada birçok şaibe varken, madenci aileleriyle, kurtarma ekipleriyle ve hala madende çalışan emekçilerle biz de **Özgür Gelecek Gazetesi** olarak bir dizi sohbet gerçekleştirdik.

Yüzümüzü oradaki halka döndüğümüzde, madendeki denetim ve iş güvenliği durumundan, yangın sürecine ait birçok bilgiye ve faciaya dair anlatımlara kadar birçok meselede devletin açıkladığı resmi rakam ile farklılıklar olduğunu gördük. Net verilere dayanmasa ve iddia boyutunda kalsa da, onlarca insanın “ağız birliği” yaptığı bu anlatımları sizlerle paylaşmayı bir görev biliyor ve açıklanan resmi söyleme karşı halkın belirli meselelerdeki anlatımlarını aktarıyoruz.

Yangın değil ihmal...

Facianın başlama nedenine yönelik genel anlatımlar, TV ekranlarında ilk olarak açıklanan trafo patlaması söyleminin aksi yönde. Bu konuda genel aktarımlar, yangının trafo patlamasından dolayı değil, bir süre önce gerçekleşen ve üzeri betonla kapatılan kömür yangınının içten içe sürmesi ve süren yangınla birlikte tutuşan kabloların trafoyu patlattığı çerçevesinde. Ki fabrika patronu Alp Gürkan’ın ve fabrika müdürleri Ramazan Doğru ile Akın Çelik’in gerçekleştirdiği basın toplantısında da, yangının başlangıç nedeninin “bilinmediği” ifadesi bu noktadaki şaibeyi derinleştirmekte.

Yaptığımız sohbetlerde, aynı madende başka vardiyada elektrikçi olarak çalışan bir işçinin aktardığı bu bilgi

daha sonra kurtarma ekiplerinde görev alan İmbat Madeninde çalışan işçiler tarafından da doğrulanıyor. Yine bu konudaki bir diğer aktarım da, işçilerin nasıl bir ihmal ile katledildiklerini gösteriyor. Soma AŞ’de çalışan bir işçi, katledilen işçilerden **Süleyman Sidal**’in “kabloların yanabileceğini ve önlem alınması gerektiğini amirlere söylediğini” ve katliamdan birkaç gün önce yapılan bu uyarının yetkililerce dikkate alınmadığını belirtiyor.

Yine bu konudaki bir başka sohbet ettiğimiz işçi de, “pano benden 200 metre aşağıdaydı. Müdür yardımcısı koşarak gelip sayı alın ve çıkın dedi. Panolar zaten sensörlü” diyerek trafo patlaması değil kömür yangını ihtimalini hatırlatıyor. Trafo patlamasına dair sorduğumuz sorularda da, trafonun kalitesiz malzemeden olduğu ve kabloların eski olduğu da birçok sohbette karşımıza çıkan gerçekler.

Yine aynı madende çalışan bir başka işçinin aktarımı da, “İki üç haftadan beri yerin altından sıcak kömür çıkıyordu, ama ilgilenen olmadı. Üretim durdurulmadı. Kömür ayakta kızışma yapıyordu. Olaydan, 2 hafta önce bunu hissettik. Emniyetçiler de gelip görüyordu. Emniyetçi gelip, ‘boşaltın burayı’ diyordu. Üretim amiri ise ‘üretim devam edecek’ diyordu” şeklinde. Yani sadece bu aktarımlar bile, kömür yangınının göz göre göre geldiğini ortaya koyuyor.

Kölelik koşullarında ve güvenliksiz çalışma...

Madenin çalışma koşullarını sorduğumuzda ise, teknolojinin elli yıl geriden geldiği ve insanların kölelik koşullarında ve iş güvenliğinden oldukça yoksun şekillerde çalıştırıldığını görüyoruz. Bu konuda genel anlatımlar, tek-

nik aksamın yetersiz olduğu ve yeterli güvenlik tedbirlerinin olmadığı gibi denetimin de neredeyse hiç olmadığı yönünde. İşçiler “denetim dediğin; gelir ve denetler. Burada arıyorsun, şu gün gel diyorsun. Gelen denetçi, en iyi otelde kalıp en güzel yemeği yiyip maden girişinde bir tur atıp geri gidiyor” diyorlar.

Çalışma koşullarını aktarmalarını istediğimizde ise, daha trajik verilerle karşılaşıyoruz. “Her sabah helalleşerek evden çıkılan ve Azrail’le birlikte inilen” madende 3 vardiya halinde çalışıyor işçiler. Görünürde 8’er saat olan bu vardiyalarda, iş tesliminin çalışma yerinde olduğu ve bunun için 1 saat civarı maden içinde yol kat etmek gerektiği belirtildiğine göre, çalışma saati her halükarda 10 saati geçiyor. Ek olarak öğle yemeklerini de evlerinden götüren işçiler günlük 40 TL civarı bir para için ve taşeron koşullarda çalışıyorlar.

Her türlü tedbirden uzak ve toz maskeleri ile çalışıyor işçiler. Böylesi durumlarda kullanılmak için alınan ve hiç bakımı yapılmayan maskelerin ise en fazla yarım saat dayandığını belirtiyor, faciadan yaralı olarak kurtulan bir işçi. Yine kurtarma ekiplerinde görev alan ve İmbat Maden’inde çalışan bir başka işçi, facianın gerçekleştiği madende koridorların dar olduğunu, koruma demirlerinin ve bantların eski olduğunu belirtiyor.

Bir diğer tartışma konusu olan yaşam odalarının ise yetersizliğinden bahsediyor işçiler. Soma AŞ patronu Alp Gürkan, yaşam odasının söküldüğünü ve taşındığını belirterek madende hâlihazırda bir oda olmadığını söylemekteydi. İşçiler ise, önceden var

olan odanın da yetersiz olduğunu ve yiyecek madde olmadığını belirterek “hiçbir işe yaramazdı zaten” diyorlar.

Çalışma koşullarının bu boyuta ulaşmasının bir diğer nedeni de işçilerin örgütlü olduğu Maden-İş Sendikası’nın varlık biçimi ile ilişkili. Zira işçilerin aktarımlarına göre sendika, fabrikada patronun belirlediği delegelerle seçiliyor. Müdür Ramazan Doğru’nun tehdit ve şantaj içerikli yaklaşımları ile belirlenen sendika yönetimi, işçilerin de büyük tepkisini çekiyor. Konu ile ilgili sohbet ettiğimiz bir işçi “dünyanın neresinde görülmüş patronun işçileri sendikaya üye yaptığı. Burada sendikacı olmayan işçiler, kömür yardımı alamıyorlar” diyerek tepki gösteriyor. Facia çerçevesinde röportaj yaptığımız sendika ise, hiçbir şeyden haberi olmadığını ve sorunun denetim yapanlarda olduğunu belirtiyor.

Katleden devlet-sendika ve patron üçlüsü

Devletin süreç çerçevesinde en fazla sınıfta kaldığı ve teşhir olduğu yönü ise facia sonrası sergilediği pratikte ve kurtarma çalışmaları ile madenci yakınlarına dair yaklaşım noktasında açığa çıkıyor. Maden önünde, yakınlarından günlerce haber alamayan aileler, açıklanan rakamlar ve konu ile ilgili şaibelere ise büyük öfke duyuyorlar. Siyasetçilerin gelip bölgede boy göstermesinden öfkelenen aileler, “Cumhurbaşkanı, iki saat sonra gelip burada çadırını kursaydı. Bize polis değil, kurtarma ekibi lazım. Gelen şöyle bir bakınıp gidiyor. Kimse net bir açıklama yapmadı” gibi cümlelerle tepkilerini dile getiriyorlar.

Devletin son ana kadar rakamlar

Görünürde 8’er saat olan bu vardiyalarda, iş tesliminin çalışma yerinde olduğu ve bunun için 1 saat civarı maden içinde yol kat etmek gerektiği belirtildiğine göre, çalışma saati her halükarda 10 saati geçiyor.

konusunda yarattığı şaibe, en net tepkiyi çeken şeylerden birisi. Zira, anlatılan (ve daha sonra Soma AŞ patronu Alp Gürkan'ın da onayladığı) rakamlara göre o gün vardiyada içeride olan insan sayısı 787. Yaralı çıkan insan sayısı ise ilk günlerde 141 olarak veriliyor. Ancak bu konuda görüştüğümüz bir hemşire, kurtarma ekiplerinden yaralananların da bu 141 sayısına eklendiğini, gerçek yaralı ve sağ çıkan rakamının 134 olduğunu belirtiyor.

Devletin resmi açıkladığı ölü sayısının 301 olduğuna göre ise hala maden içerisinde insanların olduğu açığa çıkıyor. Ki bu konuda madenci yakınları, arama kurtarma çalışmalarının durdurulduğu Soma'da "Bizim çocuklarımızı yüz yıl sonra kömür olup çıkartacaklar" diyorlar.

Kurtarma çalışmaları da bir yığın tartışmayı barındırıyor. Zira, kurtarma ekiplerinin cenazeleri üst üste attığı, küfürlere ettiği ve hatta bu konuda maden içerisinde kavga çıktığı belirtiliyor. Katip Çelebi Üniversitesi'nden gelen ve maden içine giren öğrenciler, kurtarma ekiplerinde görev alan İmbat Maden çalışanları bu konuda süren çalışmalarda aktarımda bulunurken, çıkan cenazelerin ağız, burun ve kulaklarının kanlı olması ve derilerinde bozulmaların gözlemlenmesi ise zehirlenmenin boyutlarını gözler önüne sererken, cenazelerin yüzlerine yaralı gibi göstermek için maskelerin takılıyor olması da devletin katliamın boyutlarını gizleme çabasını gösteriyor.

Kurtarma çalışmalarının diğer tartışılan yönü ise müdahalenin şekline dair. Bu konuda aktarımlarda ise, müdahaleye sürekli ara verildiği, müdahale süresinin Cumhurbaşkanının gelişi nedeniyle bekletildiği, külle müdahalenin yaşama şansı olanları da öldüreceğine dair.

Bu konuda sohbet ettiğimiz bir işçi

"en alttaki mekanize ayağa gaz girişi olması zor, ancak şimdi gibi hava verilerek ve küllü su basılarak yapılan müdahale ile orada yaşama şansı olan işçiler de ölecekler" şeklinde konuşurken, bir başka işçi ise, H bandında istim (hava tabancası) borusundan hava almaya çalışan işçilerin öldüğü bant boylarında yüzlerce ölü işçinin olduğu ve içeriye verilen suyun yangının ısısından kaynaklı olarak 60 dereceden fazla ısındığını ve sürekli ısının yükseldiğini belirterek yaşama ihtimalinin kalmadığını aktarıyor.

İlk gün gerçekleşen hava ile söndürme müdahalesinde, yanlış yön seçimi nedeniyle, dumanın içeriye yayılmasına yardımcı olduğu ve bu yanlışlığın ölümleri artırdığı yönünde aktarımların yanı sıra, sohbetlerimizde insanların, devletin rakamları düşük tutmak için ihmale göz yumduğu ve ölüm oranındaki artışı gizlemeye çalıştığı yönünde.

Maden karası, egemenlerin rüyalarını sardı...

Faciaya dair ilk elden aktarımlar özetle böyleyken, kuşkusuz örnekler daha da derinleştirilebilir. Ancak toplamda açığı

Her köşesinde dramatik bir tablo ile karşılaşılan Soma'da devlet sebatla kitlelerden gerçekleri saklamaya çalışmakta ve faciayı manipüle ederek halkı suskunluğa gömmek istemektedir. Ancak facia, bir öfke birikmesine sebep olmuştur.

Kömür karası geçer yüz karası geçmez!

Soma'da sendika sessizliğini bozdu(!)

Soma: Maden faciasının ardından günlerdir hiçbir açıklama yapmayan ve Soma halkının da tepkisini çeken Maden-İş Sendikası sessizliğini bozdu. Yaşanan facia ile ilgili görüştüğümüz Maden-İş Sendikası Baş Temsilcisi **Ali Gökmen** yaşanan facianın sonuçları ile ilgili olarak sorularımızı yanıtladı. Ancak okudunuzda siz de göreceksiniz ki, sendikanın madende çalışan işçiler ve katliamla ilgili hiçbir bilgisi yok!

- Ne zamandan beri örgütlüsünüz madende ve kaç üyeniz var?

- 3 yıldan beri örgütlüyüz orada. 2006'dan beri yani özelleştirmeden sonra örgütlendik. Toplam 13 bin üyemiz var. Soma AŞ'de 5985, İmbat AŞ'de 4500, TKİ Ege Linyit'te 1499, Koza Altın'da ise 862 üyemiz var.

- Faciada rakamlar konusunda bir şaibe var. AFAD'ın açıkladığı resmi rakamlarla işçilerin aktarımları tutmuyor. Bu konuda bir bilginiz var mı?

- O iki vardiyadır.

- Şirket sahibi 787 sayısını onayladı ama.

- O kadar kişinin hesabını o verecek o zaman. O kadar kişi kayıpsa za-

ten, 150 kişiyi susturamazsın. Dün akşam (16 Mayıs) görülmeyen bölgelere de girildi. Bize ulaşan bilgi şu an içeride 3 kişi olduğu yönünde. Başka bir şey varsa da, bu çıkacak sonunda.

- Sendikanın kendi rakamları ve araştırmaları var mı peki bu konuda?

- Sendikalı çalışan insanların rakamları var. Ama hiçbir kurum ve sendikaya her vardiyanın sayısı bildirilmez. Kamuda çalışıyorum ben ve ben sadece üyenin sayısını biliyorum. Üyelerimiz bir problem bildirirse gider onunla ilgileniriz. Ancak kaç kişi var, ona sendika karışamaz.

- İmbat madeninde sohbet ettiğimiz işçiler, Soma A.Ş'de koridorun dar olduğunu, iki kişinin yan yana yürürken güçlük çektiğini ve tavandaki korumaların eski ve yetersiz olduğunu söylediler. Sizin bilginiz var mı?

- Bize öyle bir sıkıntı ve şikâyet gelmedi. Sigorta müfettişleri 4 ay önce denetim yaptılar, bunun hesabını denetleyen kişilere soracaksınız. Sen denetliyorsun, Türkiye'deki özel sektör maden işletmeleri arasında en iyi iş sağlığı ve iş güvenliği önlemlerini alan

yer diyerek takdir ediyorsun. O zaman o müfettişlerden işe başlasınlar.

- Peki bu 18 yaşın altında tartışması ile gündeme gelen genç ile ilgili olarak ne diyorsunuz?

- Üyelikler e-devlet sistemi üzerinden oluyor. Önce Çalışma Bakanlığı onayına ve devamında ise Maden-İş Sendikası'na gidiyor. Eğer burada böyle bir durum varsa Çalışma Bakanlığı bilir. Biz o yaşta üye yapamıyoruz.

- Taşeron işçi çalıştırıldığı söyleniyor. Yine orada ekip başları ve işçi bulan firmalardan bahsediliyor. 50 işçi bulan taşeron oluyormuş. Bir diyeceğiniz var mı bu konuda?

- Sendikalar Yasasına göre üst işveren altına alt işveren varsa sendika yapamazsınız. İşçilerin hepsi üst işverene kayıtlıdır. Oradaki herkes sendikalı. Böyle bir şey yok. O sizin dediğiniz şirket içi bir işleyiş ve haberimiz yok.

- Yaşam odası ile ilgili olarak da dün şirket sahibi Alp Gürkan taşınmak için kaldırıldığını, yeni yaşam odasının ise yapımının sürdüğünü söyledi. Bu hali ile yaşam odası yok.

- Bize bir şikâyet gelmedi. Bir ma-

çıkan tablo, devletin yaşananları minimize etmeye, örtbas etmeye ve üstünü kapatma amacına işarettir.

Katliamının üzerinden üç gün geçmeden Soma Belediye Mezarlığı'nda 250 mezarın, Savaştepe'de 160 mezarın ilk elden kazılması, köylere giden cenazelerin doğrudan toprağa verilmesi ve soğukhava deposuna götürülen cenazelerin kimseye gösterilmeden ailelerine verilerek defin işlemlerinin gerçekleştirilmesini istemesi bunu ispatlarken, devletin bölgeye gönderdiği binlerce polis ve din görevlisi üzerinden Soma'ya gelen muhalif güçlere saldırılar örgütleyerek halkın tepkisini ise toplumsal gerilim üzerinden minimize etmek istemesi tavrı ve faşist yaklaşımını deşifre etmektedir.

Her köşesinde dramatik bir tablo ile karşılaşılan Soma'da devlet sebatla kitlelerden gerçekleri saklamaya çalışmakta ve faciayı manipüle ederek halkı suskunluğa gömmek istemektedir. Ancak facia, bir öfke birikmesine sebep olmuştur. Katledilenlerin kitlesel anlamda sahiplenilmesi ve devletin bölgedeki tavrı, şimdiden insanlarda tepki açığa çıkartmış ve bu tepki, egemenleri korkulu rüyalara sevk etmiştir bile.

deni 4 ay kapatamazsınız. Şu anda İmbat Madeni tüm işçileri ile aşağıya yarıdım ediyor ama bir ekip kendi madeninde tutuyor. Çünkü yeraltında sürekli olarak belirli yapılması gerekenler var. Mesela su çıkıyor, bunu tahliye etmediğin zaman su basar madeni ve daha vahim sonuçlar çıkar.

- Ama üstteki kapatılmadan altta bir oda kurulabilirdi...

- Onu doğru diyorsunuz ama ben yeraltını bilmem. Açık maden çalışanıyım. Özelleştirme politikası öncesi kamudaydı. Özelleştirme politikaları sonucunda, özelleştirmeye yapanlar, denetleyenlerin sorumluluğu.

- Peki Genel Müdür Ramazan Doğru'nun sendika seçimlerine müdahale ettiği ve kendisine yakın kişileri sendika yönetimine soktuğu iddiaları var.

- Öyle bir şey olsa seçimlerde muhalif oylar çıkmaz. İmbat'ta muhalif grubu 1500 oy vardı. Kamuda da 900 muhalif oy çıktı. Sandık ortaya konuyor, paravan var önünde, istediğin kişiye oy veriyorsun. Baskı yok yani. Dünkü olaylarda "Sendika İstifa" sloganı atan insan bizim sistem içindeydi. Belli taleplerini karşılamayınca karşımıza geçti.

Soma halkı isyanda!

İzmir/Soma: Soma'da yaşanan katliamın 4. gününde sokağa çıkan Soma halkı, polislin eyleme saldırmasına çok öfkelenmiş, saldırıya karşılık 3-4 saat sokak aralarında yeniden toplandı. Gün boyu polis halkı kışkırtarak dışarıdan "yabancı, terörist, Gezici, komünistler" geldiğini yayarak eylemi dağıtmak istedi, ancak istediğini elde edemedi. İsrarla kitle "**Soma uyuma, madencine sahip çık**" sloganları eşliğinde toplanarak yürüdü. Uzun süre dağılmayan ve isyan eden kitleye ses kayıt cihazımızı uzattık ve söyledikleri aktarmak istedik.

"Ben madende değilim ama bir işçiyim, yıllardır burada taşeron işçisiyim, çalışıyorum. Akrabalarımı toprağa verdim, hiçbir güvenlik önlemi yok, hiçbir tedbir yok. TV'lerde anlatılan 280 rakamları yalan. Ben arkadaşımından duydum, gittim gördüm, onlarca kişi zincirlerle aşağı iniyor, harıl harıl çalışıyordu. Şili'de gördüğümüz 68 gün sonra insanlar sağ çıktı, canlı, oksijen olan odalarda sağ çıktı, o kadar gün sonra hem de. Burada ise işçiler ilk gün öldü, o ocağın ağzından verilen karbon monoksit, metan gazı, tozu, ben iki gün soludum iki günde ben bile çok kötü oldum. Yani demek istiyorum ki canlı çıkmaya ihtimali yoktu kimsenin. Canlı çıkanlar 20-30 kişi idi, onlar da ilk saatler çıkanlardı. Bakın 500 küsur candan bahsediliyor."

- 17-18 kişi kaldı deniliyor içeri-de, bunlar gerçeği yansıtmıyor mu o halde?

- Bakın söylenen hiçbir şey gerçeği yansıtmıyor, ben oradaydım, binlerce insan var bunu söyleyen, gidin soğuk su depolarında görün o cesetleri. Tırlarla insanlar gitti o depolara, hayvan gibi tırlarla yığıldılar mezbahalara taşıldılar.

Biz istemiyoruz artık ölümleri, güvenlik önlemleri alınsın artık, kapatılsın ocaklar, kapatılsın güvenli bir ortam kurulsun, insanlar gidip öyle çalışsın. İnsanlar orada 1400 lira maaşla zincirle aşağı inerek çalışıyor. Bakın bunları biz-zat yaşayan insan değilim ben, yerin altında çalışan biri değilim ama tüm bunları iki günde o maden ocağında öğrendim. Yerin altında çalışan insanlar anlat-sın bence ama korkuyor insanlar. İnsan-

lar acısını yaşamak istiyor ama bugün gördük ki onu bile yaşayamıyorlar.

- Neden korkuyor işçiler sizce?

- Neden korkuyorlar insanlar? Burada siyasi bir baskı, siyasi bir egemenlik var, her yerde olduğu gibi, Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi. Bütün patronlar, şirketler birbiri ile zincirleme bağlantılı. İnsanlar yarın öbür gün ekmek yiyememe korkusu yaşıyor. Burada madenlerden başka bir ekmek kapısı yok çünkü. Esnaf "camım, çerçevem indirildi" diyor, soralım madenci olmazsa sen burada bir kez bile açabilir misin o kapıyı. Açma o kapıyı zaten, insanlar canından olmuş.

Bakın bu insanlar bunun için toplandı. Siz bakın burada terörist görebiliyor musunuz, sabahtan bu yana dışarıdan diyorlar PKK gelmiş, on otobüs komünist gelmiş, biz hepimiz buranın çocuğuyuz. Acımız var burada, provokasyon falan yok.

- Evet, sabah muhabirlere bile saldırı girişimi oldu. Buradan gidin, dışarıdan geldiniz şeklinde ama akşam yapılan eylemde öyle olmadı. Bu konuya dair ne söylemek istersiniz?

- Çok güzel bir yere değindiniz. Bakın burada Sabah, Günaydın yok, o boyalı basından bir tane gösterin bana, bir tane bile yok. TRT, Kanal 7, Show TV yok. Neden yok, ben siyasi amaçlı söylemiyorum bunu zaten solcu değilim ama gerçeği yansıtmıyorlar/yansıtmayacaklar. Biz burada acı olmasın, yürekler yanmasın diyoruz. İnsan hayatı bu kadar ucuz olmasın. Ne ölüye saygı kalmış ne diriye. "Bir yaşam odası beş insan yapar" böyle saçma açıklama yapılıyor. Çıkıp demeç veriyor Ramazan Doğru, Alp Gürkan, bakanlar. Ama patronların son model arabaları, lüks evleri için öldü bu insanlar. Bir yaşam odası orada ne yapsın, bir vardiyada 700 işçi var. Nasıl çıksın bunlar oradan, bu arkadaş madenci ona sorun, o anlatsın size. (Yanındaki arkadaşını işaret ederek.)

- Siz yangının neden çıktığını düşünüyorsunuz?

- Ben yan şirkette çalışan bir maden teknikeriyim. Orada yangının ana yol-

dan olmasından kaynaklı bu kadar kayıp oldu, hava ana yoldan hızlı bir şekilde 5-10 dakika dolaşılıyor, o sırada kablo mu yandı, zehirlendiler mi artık nasıl oldu bilmiyorum yaşam odası olsa da gidemezdi, gaz maskesi zaten 20 dakikalık, o sürede yürüyerek rakuma bile gidilmez. 600 metre bin metre yol yani.

Trafo patlaması değil, trafo patlaması orada. Özelleştirmeden önceden kalma ya eski bir şey kaldı, ısındı, zaten hava ile kömür yanıyor, orada bir ihmal var. Fark etmeleri lazımdı, nasıl fark edilemedi bilemiyorum. Özel şirketlerde çok hızlı çalışma oluyor, çok hızlı çalışmada "hadi hadi" ile çalışıyor insanlar. Devlet madeni olsa bu şekilde olmazdı.

*** **

Bu söyleşiden sonra mikrofonumuza isyanını ulaştırmak isteyen kitleye uzattık ve onları dinledik.

- Ben Hüseyin Çet, isterseniz TC numaramı da vereyim, madenciyim ben, bizim çocuğumuz doğuyor izin verilmiyor, bir gün işe gelmezsek 3 günlük yevmiyemizden oluyoruz, biz AKP'ye oy vermezsek bizi işte zor tutarlar. Biz bu ülkeye hainlik etmedik, ben askerlik yaptım, bu devletin hep arkasında durduk. Ama "hak verilemez alınır"mış, biz de hakkımızı alacağız.

- Ramazan Doğru neden tutuklanmadı veya diğer müdürler tutuklanmadı, niye? AKP yanlısı diye mi oluyor bunlar? Niye bizim arkadaşlarımız gözaltında, soruyoruz niye? Arkadaşlarımız ne yaptı, mermi mi attı, biz bu ülkenin

çocukları değil miyiz? Biz onlar gibi yüzkarası işler yapmadık, kömür karası olduk, öyle işler yaptık, emeğimizle çalıştık. Biz bunlar gibi hırsız değiliz. Biz Soma'lıyız, yok dışarıdan gelmiş yok bilmem ne... Herkes burada Somalıdır. Biz biliyoruz işimizden gücümüzden olacağız, biliyoruz ama olalım.

- Belediye başkanı nerede, neden kaçıyor? Melike Doğru meclis üyesi, neden çıkıp bir açıklama yapmıyorlar? Göçük altında kalan işçiler de bunlara oy verdi, gerçi zorunlu verdiler, bizi zorla mitinge götürdüler, seçim gecesi tv'lerde çıktı bu, dediler "eğer AKP'ye oy vermezseniz, sizi tazminatsız işten atarız madeni kapatırız". Ama biz bunları kâğıt üzerinde kanıtlamadığımız için sözde kalıyor, suçlu oluyoruz, hakkımızı alamıyoruz.

- Peki, soruyoruz bizim sendikamız vardı, nerede bu sendika, neden bir açıklama yapmıyor? Bu sendika hiçbir zaman bizim hakkımızı savunmadı, savunmayacak çünkü kâğıt üzerinde sendikadır bu. Hiçbir denetleme yok, hep göstermelik kâğıt üzerinde yapılan denetlemeler. Ben kaç yıldır madenciyim, mermirciyim. 11 yakınımı kaybettim, yıllardır görüyorum bunları. Yıllardır böyle dönüyor madenlerde işler. Biz buradaki gibi birlik olmazsak aynı şeyler yine olacak. O madenlere girmiyoruz demeliyiz. Diyeceğiz ki "**denetleme yoksa, bizler madenlere girmiyoruz.**" Hiç kimse bizden başka bu konuda bir şey yapamaz, çözüm budur.

"Bize boy göstermeye gelen lazım değil!"

Soma'da kurtarma çalışmaları durmuş ve bir yığın soru işareti ile birlikte facianın sonuçları tartışılmaya devam ederken, belki de sürecin en dikkat çekici yanını halkın tepkisi oluşturmaktadır.

On yıllarca egemen sınıf partilerine oy çıkan Soma'da devlet, hala büyük oranda politik hâkimiyetini koruyarak kendi örgütlenmesini var ederken, diğer yandan ise Soma'ya gelen muhalif güçleri bu zeminden doğru hedef tahtasına oturtmakta ve saldırı-provokasyon örgütlemeye çalışmaktadır. Ancak diğer yandan böylesi süreçlerin doğası gereğidir ki, bir tepki açığa çıkmakta ve kitleler belirli "öğretmişlikleri" sorgulamaktadır. Soma'da açığa çıkan tablo ve katliamın sonuçlarının büyüklüğü göz önüne alındığında ise bu yön ayrıca tartışmaya değerdir ve bir o kadar öğ-

reticidir de.

Buradaki en büyük tepki madendeki arama kurtarma çalışmalarında açığa çıkmıştır. Çalışmalar sürecinde özellikle maden içinde kalanların aileleri çalışmaların yetersizliğinden ve devletin örtbas etme çabasından doğru rahatsızlıklarını dile getirmekte ve yer yer öfke patlamaları göstermektedir. Maden önüne gelen ve aslen kendilerinin de oy verdikleri siyasetçilere bağırarak ve reklam için burada olduklarını dillendirmektedirler. Başbakan Erdoğan'ın yürüyüşü sırasında halka saldırılması, halkın RTE'yi bir markete sıkıştırarak boyutta tepki vermesini doğurmuş ve daha sonra ise halk AKP binasını taşlamıştır.

Bir diğer tepki de maden önündeki ailelerde açığa çıkmaktadır. "**Cumhurbaşkanı patlamadan 2 saat sonra bura-**

ya gelecekti ki, başımızın üstünde ağır layalım. Gelip bizle birlikte çalışacaktı ki, o zaman burada bu kadar polise gerek kalmayacaktı. Bizim kurtarma ekibine ihtiyacımız var, polise değil", "bu taşeron devam edecek mi cumhurbaşkanım, biz daha fazla yanacak mıyız?" gibi tepkiler doğrudan ziyaretler sırasında dillendirilmiştir.

"Hepsi reklama geliyor", "devlet bu işi örtbas edecek", "şerefsizler rakamları gizliyorlar", "burada insanları çıkartmayacaklar. Devlet çocuklarımızı yüz yıl sonra kömür edip yakacak" cümleleri de, yine bahse konu tepkiselğin göstergeleridir. Zira devlet, kendi faşist özünü burada, en net şekli ile teşhir etmiş ve yardım bekleyen bir halka, TOMA-polis ve din görevlisi sevk ederek, bir kez daha tarihsel misyonunu kitlelere onaylatmıştır. Soma'daki halk yürüyüşlerine saldıran kolluk güçleri

ise, beklemediği bir direnişle karşılaşmış ve insanlar alanı terk etmemiş ve yürüyüşü nihayete erdirmişlerdir. Ek olarak, yürüyüş sonrası yapılan konuşmalarda ise devletin payı unutulmamış ve AKP'nin samimiyetsiz tavrı teşhir edilmiştir.

Örnekler çoğaltılabilir ancak toplam tablo, dünden farklı bir bilincin oluşma emarelerinin açığa çıktığı yönündedir. Halk, devrimci güçlere mesafeli durmakta ve manüple olmaya açık kapı bırakmaktadır ancak altı çizilmesi gereken durum, kitlelerin yaşamlarında karşılaştıkları gerçeklerin "büyük meseleleri" sorgulamaya kapı araladığıdır. Tablo bir kere daha Mao'yu güncellemektedir. "**Siyaset yapmaya kitlelerin görüp anlayabilecekleri görüngülerden başlanmalıdır. Buradan doğru gerçekler aranmalı ve arkadaki gerçekler buradan doğru açığa çıkartılmalıdır.**" (Mao Zedung)